

Morze płomieni nad Bydgoszczą

Katastrofalny pożar młyna państwowego — Płonie obiekt milionowej wartości

Wczoraj nad wieczorem, o godz. 19.15 wybuchł w Bydgoszczy **OLBRZYMI POŻAR**, który rozmiarami swemi przeszedł wszelkie tego rodzaju katastrofy, jakie się wydarzyły w Bydgoszczy.

W śródmieściu, z niewyjaśnionych dotychczas przyczyn, zapalił się **MLYN PAŃSTWOWYCH ZAKŁADÓW PRZEMYSŁOWO-ZBOŻOWYCH**, jeden z największych w Polsce, wartości przeszło miliona złotych.

Współpracownik naszego pisma, który w kilka minut po wybuchu pożaru znalazł się na miejscu katastrofy, zdołał ustalić następujące szczegóły wypadku.

Na terenie młyna państwowego w Bydgoszczy, mieszczącego się w śródmieściu, nad brzegiem Brdy, w otoczeniu wielkich magazynów zbożowych, tuż naprzeciw przystanku Fary — znajduje się **nowocześnie urządzone i kompletnie zmechanizowany młyn przemysłowy**.

O godz. 19.15, krótko po odejściu kierownika młyna p. **Waltera**, młynarz **Wieczorek** zauważył na drugim piętrze **KŁEBY DYMU**. Młynarz bezzwłocznie zatrzymał maszyny i wysłał robotnika **Wójcika**, aby natychmiast zaalarmował straż pożarną.

W chwili wybuchu pożaru w młynie znajdowali się jedynie ci dwaj pracownicy.

Wkrótce przybyła straż pożarna. **Jedno skrzydło gmachu stało już w PŁOMIENIACH**, które niebawem przedostały się przez dach.

W chwili, gdy piszemy te słowa, **MLYN PŁONIE**. Nad trzypiętrowym gmachem wysoko, pod niebo strzelają płomienie. Co kilka chwil słychać detonacje zapalających się mas zboża. Gryzący dym, wraz z chmurami iskier wypełnia ulice śródmieścia, zwłaszcza gęsto skupiając się na moście gdańskim i placu Teatralnym.

Dość silny wiatr ma dla akcji ratowniczej kierunek korzystny.

Straży pożarnej, zmobilizowanej na miejscu katastrofy w całej sile, **pośpieszyło z pomocą WOJSKO**. Żołnierze z pełnym poświęceniem i wielką sprawnością spełniają swe trudne zadanie, usuwając z zagrożonych przez pożar magazynów niezliczone ilości worków mąki.

Na miejscu znajdują się **PRZEDSTAWICIELE WŁADZ**. Pierwszy przybył na teren pożaru p. starosta **Stefanicki**, po chwili pp. wicestarost. **Robakowski**, prezydent miasta **Barciszewski**, dyrektor młyna radca **Kalita** i inni.

Akcja straży pożarnej ogranicza się z konieczności do obrony zagrożonych przez pożar **OLBRZYMICH MAGAZYNÓW MAKI**, znajdujących się w pobliżu, a przedstawiających wartość 2 i pół miliona złotych.

Strażacy pracują w niezwykle ciężkich warunkach, żołnierze posługują się maskami gazowymi.

Zdaje się nie ulegać wątpliwości, iż **CAŁY GMACH MLYNÓW PADNIE PASTWĄ PŁOMIENI**.

Młyn państwowy w Bydgoszczy, — jak już o tem piszemy na wstępie — był obiektem milionowej wartości, wyposażonym w **najnowsze maszyny**. Dzięki tym doskonałym urządzeniom technicznym, ten wielki, 3-piętrowy zakład fabryczny obsługiwało zaledwie 20 pracowników. Znajdowało się w nim **20 maszyn** oraz **skład mąki i czyszczarnia**, odgradzona żelaznymi drzwiami od reszty młyna.

PRZYCZYNY POŻARU dotychczas nie ustalono. Według wszelkiego prawdopodobieństwa, **ogień powstał z iskier**, wydobywających się na skutek **zwiększonego tarcia walców w luszczarni**, do których dostał się jakiś **PRZEDMIOT ISKRZĄCY** (stalowy gwóźdź, lub coś podobnego).

Obiekty Państwowych Zakładów Przemysłowo-Zbożowych, a więc i młyn bydgoski, są — naturalnie — ubezpieczone od wypadku pożaru.

Pożar w śródmieściu Bydgoszczy.

Komandorią orderu „Odrodzenia Polski“ udekorowana zostanie trumna **W. Stępczyńskiego**

Warszawa, 31. 8. (PAT) „Monitor Polski“ z dnia dzisiejszego zamieszcza zarządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej o nadaniu krzyża komandorskiego orderu „Odrodzenia Polski“, s. p. **Wojciechowi Stępczyńskiemu**, posłowi na Sejm Rzeczypospolitej, redaktorowi i publicyście, za zasługi, położone w walce o niepodległość oraz w pracy dla Państwa.

nad brzegiem Brdy, w pobliżu efektownej wyspy, jazu wodnego, naprzeciw kościoła farnego — przedstawiał piękny w swej grozie widok. To też tłumy mieszkańców przez długie godziny obserwowało rozszalałe harce niszczycielskiego żywiołu.

Dokąd poszybowały balony w konkursie o puchar „Gordon-Bennetta“?

(x) Warszawa, 31. 8. (Tel. wł.) Przeciągająca z niedzieli na poniedziałek burza wywołała zaniepokojenie wśród wszystkich interesujących się losami balonów, biorących udział w zawodach **Gordon-Bennetta**. Czy czasem burza nie dogoni pilotów, żeglujących w przestworzach?

Groźny front burzowy — informuje Wojskowa Stacja Meteorologiczna — nie dogoni zawodników. Posuwa się on na wschód z szybkością 50 km/godz., ale dzięki znajdującym się przed nim prądom powietrza szybkość zawodników wzrosła do 60 km/godz. Poza tem zawodnicy wyprzedzają burzę o ok. 500 km,

tak, że żadne niebezpieczeństwo im nie zagraża.

Według naszych obliczeń, zawodnicy wybierający sobie najbardziej dogodny kierunki wiatrów, winni znajdować się teraz **między 50 a 55 stopniem szerokości geograficznej**. To znaczy, że biorąc jako linję idealną 52 stopień szer., powinni lecieć przez **Brześć — Pińsk — Mińsk — Briańsk — Zamętino i Belżę**.

Przepowiednie Wojsk. Stacji Meteorologicznej sprawdzają się o tyle, że w dniu wczorajszym w miejscowości **Niemojka** widziano 4 balony, lecące w kierunku na **Brześć**. Ponieważ balony widziano w

późnych godzinach wieczornych, nie udało ich rozpoznać.

Państwowy Instytut Meteorologiczny zapytany przez nas o losy zawodników oświadczył, że burza, która przeciągnęła nad Warszawą, nie dogoni balonów, ponieważ posuwa się zbyt wolno.

PIM przewiduje jednak inny kierunek lotu balonów, przypuszczając, że znajdujące się na obszarze Rosji wiatry południowo-wschodnie skierują balony na **Finlandję**.

„Sanok“, „Goplo“ i „Syrena“ wylądowały na Polesiu

Warszawa, 31. 8. (PAT.) Kierownictwo zawodów balonów wolnych o nagrodę im. **Gordon-Bennetta** otrzymało informacje o lądowaniu balonów, które wyleciały wczoraj z lotniska mokotowskiego poza konkursem.

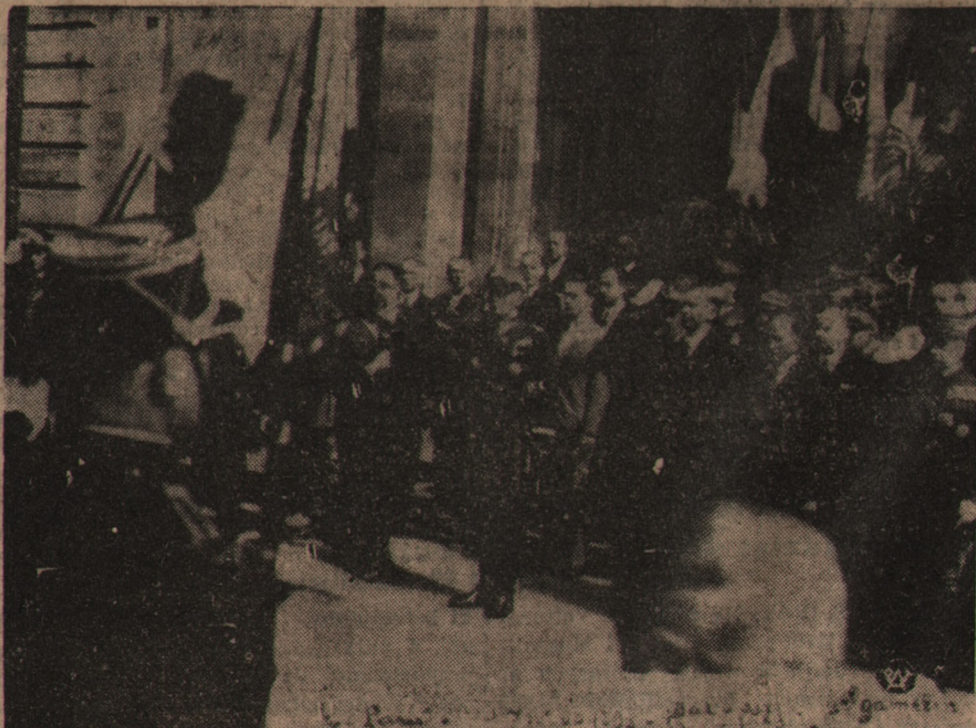
Balon „**Sanok**“ wylądował po 4-ch godzinach lotu we wsi **Chlewiszcz** koło stacji **Czeremcha** w woj. poleskim w odległości 165 km od Warszawy. Balon „**Goplo**“ wylądował po 2-ch godzinach lotu pod **Sokołowem Podl.** Balon „**Syrena**“ wylądował we wsi **Chotynicze**, 370 km na wschód od Warszawy.

Balony nad ranem przeleciały nad granicą. Pierwsze wiadomości — jutro

(ch) Warszawa, 31. 8. (Tel. wł.) Sądząc z wyników osiągniętych przez balony pozakonkursowe, które lądowały w kraju, balony zawodnicze przeleciały nad granicą polsko-sowiecką między godz. 2 a 4 rano na **Polesiu** i **Bielejrusi**. Ponieważ wówczas był tam niski pułap i padały deszcze, balony leciały wysoko i dlatego nie zauważyły ich ani placówki K. O. P., ani posterunki policji.

Pierwszych wiadomości o locie balonów należy się spodziewać jutro.

Gen. Rydz-Śmigły w Paryżu



Gen. Rydz-Śmigły wraz z witającymi Go osobistościami francuskimi cywilnymi i wojskowymi podczas hymnu narodowego polskiego, odegranego po wyjściu gen. Rydza-Śmigłego z wagonu

Nieugięty żołnierz

Zmarł w kwiecie wieku. Dożył zaledwie 40-tu lat. Był chluba polskiej publicystyki, stał w pierwszych szeregach działaczy społecznych. Do grobu schodzi jedna z najpiękniejszych postaci powojennej Polski: człowiek temperamentu i czynu, żywiołowej wprost aktywności.

Ale ileż w tym krótkim czasie zdołał śp. Wojciech Stpiczyński zdziałać, jak się napracował! Od zarania młodości w służbie idei nie podległ oświeceniu. „Zarzewie”, „P. O. W.” — obrońca Lwowa — udział wybitny w powstaniach górnośląskich — wreszcie służba najbardziej, najbardziej odpowiedzialna i najbardziej narażająca: szermierza publicystycznego w tym czasie, kiedy partyjniczo i doktrynerstwo ciasno przekreśliło chce w wolnej Polsce ideologię Marszałka Piłsudskiego i panoszy się płaski oportunizm i wrą przetargi o władzę.

Wtedy to żołnierz, kontuzjowany pod Lwowem i mający za sobą najcięższe czasy walk na Górnym Śląsku — staje w pierwszych liniach frontu walki o ideowe linie, wytyczone przez Józefa Piłsudskiego, zostaje jednym z głównych publicystów obozu, który podjął walkę w myśl idei „wolnego obywatela w silnym państwie”.

W walce tej miał śp. Wojciech Stpiczyński do dyspozycji pełną zbroję i najprzedniejszą amunicję: nieustraszoną odwagę cywilną przy bardzo szerokich horyzontach światopoglądu; skrzące się dowcipem i ironią pióro przy niezwykle szybkim orjentowaniu się w przemianach, zachodzących w społeczeństwie; druzgocącą siłę argumentu przy stylu barwnym i sugestywnym.

Była to natura bezkompromisowa. Nie znał śp. Wojciech Stpiczyński tego, co w życiu publicznym zwieemy oportunizmem. Nie potrafił brać pióra do ręki, by ukrywać swe myśli, lecz potrafił, by je w możliwie najmocniejszą formę wyrazić ujawniając. Oczywiście narażał się do częstych na ataki, stawał w wymiaru. Był czas, kiedy śp. redaktor Stpiczyński był jakby tarczą, ściągającą na siebie wszystkie strzały polemiczne wszystkich, zwalczających obóz Marszałka; wtedy też wyładowywał cały swój temperament, całą swą energię. Był przeciwnikiem groźnym. Był osobistością, wobec której nie sposób było przejść obojętnie...

Stojąc stale na froncie walki, zmagając się jako dziennikarz - publicysta z naporem tych doznań i wrażeń, które dzień każdy niesie — miał jednak dwie bardzo ważne opoki, na których się opierał. Jedną stanowiło głębokie i wszechstronne przemyślenie i przestudjowanie naszej historycznej przeszłości, sięgające aż średniowiecza, ery Piastów i Jagiellonów (dał śp. Stpiczyński wyraz tym przemyśleniom w szeregu książek i broszur). Drugą epokę stanowiło bardzo silne wyczuwanie potrzeb jaknajszerszych warstw ludności, szczerze demokratyczny — acz zupełnie z ducha partyjnego wywołony — stosunek do społeczeństwa. Wszystko, co pisał i wszystko, co podczas krótkiego pobytu w Sejmie mówił — było przesiąknięte tym demokratyzmem, tą myślą o jedności między interesem Państwa i społeczeństwa.

Niestety, nieublagana choroba paraliżuje działalność człowieka o niezwykłych walorach duchowych i żądzy działania. Lata całe trwa walka — walka z śmiertelnością gruźlicą, zdradziecką i okrutną. W kwiecie wieku, w tych latach, gdy działacz społeczny jeszcze daleki jest od kulminacyjnego momentu swego życia — musimy śp. Wojciecha Stpiczyńskiego, żołnierza walk o niepodległość, jedno z najprzedniejszych piór wolnej Polski, oddać ziemi.

Czynimy to w poczuciu wielkiej straty, jaką ponosimy. Żegnamy śp. redaktora posła Stpiczyńskiego w głębokim smutku.

„Musimy być silnymi!”

Wielka mowa Mussoliniego po zakończeniu manewrów italskich

Rzym, 31. 8. (PAT). Po zakończeniu manewrów, Mussolini wygłosił do wojska i tłumnie zgromadzonego ludu następującą mowę:

„Oficerowie, podoficerowie, żołnierze, czarne koszule i mieszkańcy Irpinii — słuchajcie mnie. Przemawiam do Was i do całego narodu włoskiego. Wielkie manewry czternastego roku ery faszystowskiej są zakończone. Odbływały się one od pierwszego do ostatniego dnia w atmosferze, przepojonej entuzjazmem. Ludność Irpinii okazywała oddziałość, biorąc udział w manewrach, jak najdalej idącą sympatię i gościnność. Wasz gorący patriotyzm i wasze przywiązanie do ustroju czyniły was godnymi dla zgotowania przyjęcia armii faszystowskiej.

Wzywam wszystkich Włochów, aby przyjęli absolutnie dostojnie me śmiałe oświadczenie: To nie mimo wojny w Afryce, lecz właśnie w następstwie tej wojny, wszystkie siły wojenne Włoch są bardziej potężne niż przed wojną. Możemy zawsze w krótkim czasie i w drodze zwykłego rozkazu zmobilizować 3 milionów ludzi — potężny blok, który przez 14 lat trwania ustroju faszystowskiego utrzymywał wysoką temperaturę dla stworzenia atmosfery poświęcenia i heroizmu. Naród włoski powinien wiedzieć, że jego pokój wewnętrzny i zewnętrzny jest naleyście chroniony, a wraz z nim pokój całego świata. Po zakończeniu wspaniałym i szybkim zwycięstwem jednej z najbardziej uzasadnionych wojen, jakie znała historia, Włochy weszły w samą sercu Afryki w posiadanie olbrzymich i bogatych obszarów, na których mogą przez szereg dziesiątków

Białe i amarantowe róże na grobie „Nieznanego Żołnierza” w Paryżu

Hold gen. Rydza-Śmigłego pod „Łukiem Tryumfalnym”

Paryż, 31. 8. (PAT). O godz. 9 rano generalny inspektor sił zbrojnych gen. Śmigły-Rydz udał się na plac Gwiazdy celem złożenia wieńca na grobie „Nieznanego Żołnierza” pod Łukiem Tryumfalnym.

Naczelnemu Wodzowi towarzyszyli: ambasador Łukasiewicz w otoczeniu wyższych urzędników ambasady, szef

sztapu głównego gen. Stachiewicz, attache wojskowy przy ambasadzie R. P. płk. Fyda, oraz francuski attache wojskowy w Warszawie gen. d'Arbonneau.

Gen. Śmigły-Rydz powitał na placu Gwiazdy gubernator wojskowy miasta Paryża, bezręki bohater wojny światowej gen. Goureaud. Oddział 23 pułku piechoty kolonialnej i oddział trębaczy

oddał honory wojskowe gen. Śmigłemu-Rydzowi, który złożył wieńiec o barwach narodowych polskich na płycie „Nieznanego Żołnierza”.

Przed opuszczeniem placu Gwiazdy gen. Śmigły-Rydz złożył swój podpis w złotej księdze.

Wizyty w ministerstwach — Wyjazd do Reims

Paryż, 31. 8. (PAT). W poniedziałek przed południem gen. Śmigły-Rydz składał oficjalne wizyty członkom rządu francuskiego, a mianowicie udał się do pałacu Matignon, gdzie mieści się prezydium rady ministrów i złożył wizytę premierowi Blumowi, z którym odbył 20-minutową rozmowę.

Następnie gen. Śmigły-Rydz udał się na Quai d'Orsay, aby złożyć wizytę ministrowi spraw zagr. Delbos'owi, poczem w otoczeniu swej swity, w towarzystwie zastępcy szefa sztabu gen. Garaudias udał się na rue St. Dominique, gdzie mieści się ministerstwo wojny, celem złożenia wizyty ministrowi obrony narodowej Daladier, który wydał dziś śniadanie na cześć Naczelnego Wodza polskich sił zbrojnych.

Po śniadaniu gen. Śmigły-Rydz opuścił samochodem Paryż, udając się w towarzystwie gen. Gamelin do Reims, gdzie oczekiwany jest w godzinach popołudniowych. W Reims ma go powitać minister lotnictwa Cot i komendant 10 okręgu wojsk gen. Berger.

Delegaci 11 państw

na 17 kongresie Fidac'u w Warszawie

Warszawa, 31. 8. (PAT). Dn. 2 września rozpoczyna się obrady w Warszawie 17-go kongresu Fidac'u.

W kongresie Fidac'u biorą udział delegaci 11 państw, należących do międzysojuszniczej organizacji b. kombatanów t. zw. „Fidac'u”, a mianowicie: Belgja, Czechosłowacja, Francja, W. Brytania, Grecja, Włochy, Jugosławia, Polska, Por-

tugalja, Rumunja, Stany Zjedn. A. P.

Dn. 2 września o godz. 9 odbędzie się na intencję kongresu msza św. polowa na placu Marszałka Piłsudskiego. Uroczyste otwarcie kongresu nastąpi tegoż dnia o godz. 10.30 w sali rady miejskiej.

Zamknięcie kongresu nastąpi 7 września w Krakowie.

Nad Naroczem

obradował ogólnopolski zjazd starszego harcerstwa

Wilno, 31. 8. (PAT) Jak już donosiliśmy,

w dniach 25 i 26 sierpnia ogólnopolski zjazd starszego harcerstwa nad Naroczem obradował nad zagadnieniami gospodarczymi, w następnych dniach przystąpiono do omówienia projektów komentarza do prawa harcerskiego.

Gorąco były omawiane zagadnienia religijne i służby Polsce. Mocno podkreślano

obowiązek głębokiej religijności oraz przyczynienia się na wszelki sposób do obronności kraju i pracy dla niego. Również zagadnienie miłości bliźniego rozstrzygnięte zostało zgodnie z wytycznymi etyki chrześcijańskiej.

Oficjalne zakończenie zjazdu nastąpiło w Wilnie, w schronisku szkolnym, koło góry Trykryskiej w dniu 30 sierpnia.

Samoloty powstańcze nad Madrytem

Optymistyczne komunikaty rządu — Madryt donosi o sukcesach swych wojsk

Madryt 31. 8. (PAT). Według wiadomości ze źródeł rządowych, sytuacja na froncie przedstawia się jak następuje: Wojska rządowe odniosły wielkie zwycięstwo w prowincji Huesca. Wojska powstańcze, idące na odsiecz Huesca, zostały obrzucone bombami przez samoloty rządowe i poniosły wielkie straty.

Miejscowość Elbar (30 km od Tolosa), gdzie znajduje się fabryka broni, była wczoraj bombardowana przez 2 samoloty powstańcze, które zrzucały 20 bomb.

W Estramadurze odbywają się gwałtowne walki. Powstańcy zgromadzili na tym odcinku najlepsze siły, wyposażone w najnowszy sprzęt wojenny. Wysiłki powstańców popierane są przez lotnictwo, lecz do-

tychczas wszystkie ataki — według doniesień komunikatów rządowych — zostały odparte. W Andaluzji, Asturji i Guipuzcoa odbywają się gwałtowne walki, w których wojska rządowe odniosły pewne sukcesy. Na innych frontach panuje spokój. W sprawie ataków powietrznych na Madryt rząd opublikował komunikat, że bombardowanie powietrzne nie może poczynić wielkich

spustoszeń w Madrycie. Powstańcy o ten wiedzą, lecz usiłują osłabić ludność Madrytu pod względem duchowym. Według komunikatu rządowego — Madryt wykazał ze ataki te traktuje z zimną krwią i że te przypadkowe naloty nie wywierają nań wrażenia. Opublikowano dekret ministra wojny, proklamujący prowincje Cuenca, Walencja i Castellon jako strefę działań wojennych.

Powstańcy bombardują ministerstwo wojny

Hendaye, 31. 8. (PAT) Radjostacja w La Coruna donosi, że samolot powstańczy bombardował w dniu wczorajszym gmach ministerstwa wojny w Madrycie. Bombardo-

wanie wyzyszczyło poważne szkody w samym budynku oraz na przyległym skwerze Cibeles. Lotnicy powstańcy bombardowali również Walencję.

Ewakuacja Irunu

Hendaye, 31. 8. (PAT) Korespondent Havasa donosi o scenach ewakuacji Irunu przez kobiety i dzieci. W dniu wczorajszym samoloty powstańcze rozrzuciły odzwym, zawiadamiające władze wojskowe, że w poniedziałek miasto będzie zbombardowane przez samoloty oraz artylerię, ostrzeliwującą miasto jednocześnie z lądu i z morza. Burmistrz Irunu otrzymał również ostrzeżenie, że nie są to próżne pogroźki i że konieczne jest wydanie odpowiednich zarządzeń ewakuacyjnych. Wczoraj wieczorem ludność miasta została zawiadamiana do opuszczenia go i schronienia się na terytorium Francji. Mężczyźni przychylni dla rządu pozostają w mieście. Na dworcu w Hendaye dla uchodźców przygotowano specjalne pociągi, mające ich przewieźć do Saint Jean de Luz i do Bajony.

Czerwony terror w Madrycie szaleje

Londyn, 31. 8. (PAT) „Times” zamieszcza doniesienia swego nadzwyczajnego wysłannika z Walencji o panującym w Madrycie terrarze czerwonym. Każdego poranku — donosi korespondent — można w rzecze Manzanares widzieć pływające trupy zamordowanych. Niektórzy rozstrzelani wyrzucani są nawet za dnia z samochodów ciężarowych na ulice miasta. Kierownicy szpitali, znajdujących się na przedmieściach Madrytu, wystąpili do rządu ze skargą, iż chorzy nie mogą spać z powodu niustannych przeraźliwych krzyków odprzeżonych noca na mieśca szpitali.

50.000 żołnierzy i 5.000 oficerów

wzięło udział w imponującej defiladzie przed Wiktorem Emanuelem i Mussolinim

Rzym, 31. 8. (PAT) Na równinie Volturara odbyła się dziś przed królem i Mussolinim wielka defilada wojsk, biorących udział w manewrach. Przemarsowało 50.000 żołnierzy i 5000 oficerów. Defiladą dowodził książę Piemontu.

Przeddefilowało 18 pułków piechoty, 4 puł-

ki bersaljerów, 1 pułków artylerji dywizyjnej, 4 pułki kawalerji, 3 pułki artylerji, przydzielonej do korpusów i 3 pułki saperów. W defiladzie wzięło udział 400 armat, 355 haubic, 580 czołgów, 900 motocykli i 2380 samochodów.

Warszawa, 31 sierpnia.

Idą przemiany

W ciągu lat samodzielnego naszego bytu państwowego raz po raz stawała przed nami prawda o konieczności wyrobienia w narodzie naszym dyscypliny społecznej. Występowała ona tem wybitniej, im głośniej i bezczelniej prawa do życia rościć począł dawna polska anarchja, warcholstwo, sobiepaństwo. W każdym takim wypadku, gdy anarchiczne pierwiastki zdawały się brać górę, zdawaliśmy sobie dokładnie sprawę z niedomagania pracy naszego systemu organizacyjnego i wychowawczego. Niemieliśmy bowiem z organizacji społeczeństwa stawiało za cel wychowania dyscypliny państwowej, przeważnie oddając prymat dyscyplinie ciasnopartyjnej.

Nowa konstytucja postulat dyscypliny państwowej podkreśliła niedwuznacznie. W imię tej dyscypliny postawiła postulat zjednoczenia wokół misji, idei, która naród polski w dziejach musi spełnić.

Przyznać trzeba, że nasze życie publiczne, jego formy nie były należycie przygotowane do przyjęcia nowych kształtów ustroju Państwa. Było ono zbyt przesycone jeszcze nastrojem targowiską, na którym utrzymały się przecież stare kramy polityczne, hałaśliwe, zalecające swój towar programowy.

Każdy obywatel zdaje sobie sprawę z tego, że owa licytacja musi się zakończyć, że im wcześniej się zakończy, tem lepiej dla Państwa i jego obywateli, dla ich twórczej pracy. Tem prędzej uda się zrealizować i na trwałe oprzeć podstawię realny udział obywatela w ogólnym życiu Państwa i kształtowania jego losów.

To bowiem zagadnienie roli poszczególnych warstw w życiu Państwa stanowi oś dzisiejszych walk i sporów, nierzadko zaprawianych demagogją. Różne grupy wysuwają swoje żądania i pragnienia.

Oczywiście żądania te są zbyt rozbieżne, nie dziw przeto, że nie mogą być realizowane. Wynika stąd u żądających niecierpliwość, często gorczy — i pomieszanie zupełne pojęć interesu ogólnego z interesem czysto grupowym.

Niemniej jednak systematycznie, acz powoli, głęboko, acz bez hałasu rvsują się na horyzoncie życia polskiego przemiany, których niepodobna nie dostrzec, niepodobna nie zarejestrować. Przemiana ta dotyczy coraz wyraźniejszego wypuklenia interesu całości i jego przewagi nad interesem części, wyższości interesu przyszłości nad interesem teraźniejszości.

Widzimy to ostatnio na odcinku pracy wsi. Tu też może leży przyczyna, dla której grupy opozycyjne nie przestają ostrzeliwać wyników i uchwał ostatniego zjazdu działaczy chłopskich.

Niepodobna już dziś utożsamiać ruchu ludowego z pracą lub nawet pojęciem takiej czy innej partii chłopskiej. Nurt życia ludu nie da się uzależnić od nakazów, czy wskazań tego czy innego działacza lub polityka chłopskiego.

Ruch ludowy przejawia coraz większą dojrzałość polityczno-społeczną. Nie jest on związany z żadną doktryną, a wydając coraz nowe kadry działaczy, wyrósł już w atmosferze swego własnego Państwa, reprezentuje niepomierne szerszy horyzont, niż ambicje i animozje polityków chłopskich z pierwszych lat niepodległości sięgają. Te nowe kadry ruchu ludowego ogarniają już całość zagadnień życia narodu i wykazują coraz większą skłonność rozwiązywania problemów pod kątem widzenia raczej jutra, niż doraźnej korzyści.

Kto te przemiany obserwuje, kto bez uprzedzeń i specjalnego nastawienia wsłuchuje się w rytm zbliżającego się jutra, dla tego fakt skupiania się coraz szerszych warstw społecznych wokół Wodza Narodu i oddawanie Mu do dyspozycji coraz nowych sił narodu nie będzie zaskocze-

List z Paryża

Wielki gość na francuskiej ziemi

Na marginesie przyjazdu gen. Rydza-Smigłego do Paryża. — Doniosłe znaczenie polityczne. — Co pisze prasa umiarkowana i co piszą komuniści? — Znamienny artykuł Thoreza

(Korespondencja własna).

Paryż, w sierpniu.

I. PIERWSZE WRAŻENIA.

„Przyjazd polsko-francuska stanowi tradycję francuskiej Republiki”. Oto — byłby przewodni motyw, jaki cechuje w tych dniach całą prasę francuską.

Przyjazd dostojnego gościa poruszył prasę Francji, która nadała słuszenie temu doniosłemu zdarzeniu znaczenie międzynarodowe, czego zresztą dowodem są echa prasy całego świata.

Już w Strasburgu, a potem w Belforcie, dano wyraz uczuciom, jakie żywi Francja do Polski.

Okres niezrozumienia polityki polskiej i w związku z tem, oziębienie się stosunków

narodowej musiała chronić na obcej ziemi, lecz przyjeżdżam w okresie, gdy istnieje Polska niepodległa, Polska nie tylko niepodległa, lecz triumfująca, Polska, która istnieje nie tylko materialnie, lecz zdobywa sobie coraz większy głos w sprawach europejskich”.

Ku końcowi swego przemówienia, a raczej odpowiedzi na powitanie emigracji gen. Rydz - Smigły powiedział:

„Jest jednak wielką prawdą, o której każdy Polak, czy to w kraju, czy to na obczyźnie, choćby za dalekim oceanem, zawsze winien pamiętać: warunkiem każdego dobra materialnego i zdobycia go dla Polski jest dobro moralne, siły moralne, zdolność sku-

stu, prasa Francji bez różnicy odcieni z komunistyczną, włącznie, powitała „wizytę Polski na francuskich gościnnych progach” z nieklamną radością.

Z głosów prasy paryskiej, a zatem tej, która nadaje ton całej Francji (Temps, Le Jour, La République, czy Humanité) wynika, że nie jest to powitanie nacechowane grzecznością dyplomatów, lecz szczerym odzwiekaniem szerokiego mas społeczeństwa, a fakt przerwania urlopu przez prezydenta Francji, który osobiście weźmie udział w manewrach, jest najoczywistszym dowodem doniosłości wizyty przedstawiciela Rzeczypospolitej Polskiej.

IV. „AMI DU PEUPLE”.

Prawicowy „Ami du Peuple” wskazuje, że Gen. Smigły - Rydz jest istotnym dziedzicem duchowym Marszałka Piłsudskiego, który desygnował go przed śmiercią na stanowisko naczelnego wodza.

V. „LE JOUR” i „LA REPUBLIQUE”.

„Le Jour” zaznacza, że Gen. Smigły-Rydz jest prawdziwym wodzem Narodu Polskiego. Dlatego też w czasie jego pobytu we Francji są mu oddawane wyjątkowe honory.

Również radykalna „La Republique” twierdzi, iż Gen. Smigły - Rydz jest nie tylko naczelnym wodzem armii polskiej, lecz także odgrywa wielką rolę w życiu politycznym swego kraju i tem się tłumaczy ostatni dekret, przyznający mu stanowisko pierwszej po prezydencie Rzplitej osoby w Państwie. Obecnie gen. Smigły - Rydz reprezentować będzie w Paryżu całą Polskę.

VI. ZNAMIENNY GŁOS „L'HUMANITE”.

Na specjalną uwagę zasługuje artykuł Thoreza, generalnego sekretarza francuskiej partii komunistycznej.

Pisze on między innymi: „Chociaż wewnętrzny ustrój Polski jest dziś oddalony od demokracji liberalnej, chociaż gen. Rydz-Smigły w swoim czasie zajął Kijów i bronił Warszawy przeciwko czerwonej armii, niemniej jednak witamy dziś chętnie tego wybitnego gościa z Polski.

Nazajutrz po zwycięstwie Francji ludowej w dniu 3 maja, wyraziliśmy nadzieję, że prasa Frontu Ludowego dołoży niezbędnych wysiłków dla zlikwidowania nieporozumień, które wywoływały kwasy między nami. Francuzi zawsze żyli specjalną przyjaźnią dla narodu polskiego. Współczuliśmy jego cierpieniom i nieszczęściom wtedy, kiedy Polska była podzielona i znajdowała się pod jarzmem nieubłaganych katów: cara rosyjskiego, cesarza austriackiego i króla pruskiego. Zyczyliśmy jej najgoręcej, by odzyskała swą jedność i niepodległość.

Przyjaźń polsko-francuska stanowi tradycję francuskiej Republiki. Konwent Narodowy uczynił Kościuszkę, bohatera polskich walk o niepodległość, obywatelom honorowym naszego kraju. Nikt nie zapomniął dumnego okrzyku demokracji Floqueta do cara Aleksandra: „Vive la Pologne, Monsieur!”

Komuniści francuscy uważają, że Polska niepodległa jest gwarancją pokoju, w dzisiejszej naszej Europie, niespokojnej i zaleknionej (angoissee). W trosce o przyszłość naszego własnego kraju sprawa pokoju, do którego przywiązujemy największą wagę jako do najcenniejszego dobra ludzkiego, śledzimy z wyraźną sympatją wysiłek Polski, mający na celu zabezpieczenie jej niepodległości.

Zyczymy sobie, i to stanowi naszą odpowiedź tym, którzy spotwarzają partię komunistyczną, przedstawiając ją jako zwolenniczkę świętej wojny demokracji przeciw faszystom; zyczymy sobie, aby była zagwarantowana przyjaźń polsko-francuska, niezbędna dla pokoju świata, przyjaźń bez względu na wewnętrzny reżim Polski, tej Polski, która jest i musi pozostać niepodległą.

Oto dlaczego dziś w imieniu francuskiego ludu pracującego, w imieniu komunistów francuskich, witamy przyjazd gen. Rydza - Smigłego i wraz ze wszystkimi tymi, którzy chcą odwrócić groźbę wojny, wołamy: „Vive la Pologne!”

Niech zebrane powyżej głosy, będą świadectwem jedności Narodu Francuskiego, jeśli chodzi o sprawę Polski.

Camille Corderon.



Zdjęcie przedstawia uroczysty moment powitania gen. Rydza-Smigłego na dworcu paryskim

obu krajów minął bezpowrotnie i o ile mogę przypuszczać, najwięcej cieszy polską półmilionową rzeszę emigrantów polskich, rozsiadanych po całej ziemi francuskiej.

II. DWA PRZEMÓWIENIA.

Fakt zaistnienia w części oficjalnej przemówienia prezesa Rady porozumiewawczej organizacji polskich we Francji i odpowiedzi na nie gen. Rydza - Smigłego, pozwala przypuszczać nie bez dużego optymizmu, że nareszcie zakończy się okres udręki dla wielu naszych wychodźców na zaprzyjaźnionej ziemi.

„Jeżeli Panu w czasie przemówienia głosił w gardle ze wzruszenia — mówił między innymi generał Rydz - Smigły — to mnie tembardziej musiało ogarnąć wzruszenie, kiedy się znalazł po raz pierwszy wśród emigracji polskiej. Wzruszenie na pewno tem większe, że przyjeżdżam już nie w tej tragicznej epoce, gdy była to emigracja, co resztkę ducha patriotyzmu i godności

pienia się pod jednym sztandarem, choćby było źle i ciężko, choćby jeszcze nie raz trzeba było zęby zacisnąć, aby przetrwać, umiejętność skupienia się bez waśni, bez różnic. Czasy nie takie, aby sobie na różnice pozwalać. Nie stać nas na to. Wtedy, gdy inne narody te różnice brutalną siłą bez miłosierdzia u siebie dziś niszczą i tępią. Jeżeli zdołamy się na usunięcie tych różnic, to Polska, wasza Macierz, będzie dysponowała jeszcze większymi możliwościami otaczania was opieką i przychodzenia wam z pomocą”.

Ponieważ emigracja tutaj we Francji wie, że słowa następcy Marszałka Piłsudskiego nigdy nie były tylko słowami, dlatego już dziś Polacy zamieszkali we Francji odetchnęli z ulgą, a sam przyjazd nowego Wodza armii polskiej, został powitany z nieopisanym entuzjazmem.

III. PRASA FRANCJI.

Jak podkreśliłem na początku swego li-

W poszukiwaniu norweskiej Syberji dla Trockiego

Sowiety domagają się wydalenia Trockiego z Norwegji

Norweska „Dagbladet” donosi, że na posiedzeniu Rady Ministrów, na którym miała zapadnąć decyzja o losach Trockiego, premier Nygaardsvold oświadczył: „Skoro Trocki nie chce podpisać żądanej zobowiązania, musimy znaleźć dlań „norweską Syberję”.

Trocki — pisze gazeta — nie podpisał zobowiązania i chwilowo jest internowany w willi pod Hoennefoss pod osłoną dużego oddziału policji. Nikogo nie dopuszcza się doń. Na dzwonki telefonu odpowiadać nie

niem czy manewrem. Będzie wyrazem naturalnych przekonań i z głębi przemysłów idących potrzeb

T.

wolno, a cała poczta jest cenzurowana. Władze nie powzięły dotąd decyzji, gdzie ulokują Trockiego. Decyzja zapadnie w poniedziałek. „Dagbladet” twierdzi, że rząd norweski gotów jest przedsięwziąć najostrejsze zarządzenia, aby położyć kres intrygom politycznym Trockiego, a jednocześnie zapobiec możliwości zamachu na niego. Jeden z projektów przewiduje ulokowanie go w domku, znajdującym się wewnątrz obozu wojskowego. Sekretarze Trockiego Wolff i Van - Heintert odmówili dobrowolnego opuszczenia Norwegji, wobec tego aresztowano ich i odstawiono koleją pod eskortą policji do granicy.

Rząd sowiecki wystosował do rządu norweskiego notę, w której domaga się wydalenia Trockiego z granic Norwegji.

Na froncie gospodarczym

Rozporządzenie wykonawcze o klasyfikacji gruntów

W Nr. 62 „Dziennika Ustaw R. P.” ukazało się rozporządzenie wykonawcze ministra Skarbu w sprawie wykonania ustawy o klasyfikacji gruntów, zmieniające poprzednie rozporządzenie wykonawcze z dnia 1 lipca 1935 r., które przestało obowiązywać z chwilą ogłoszenia nowego.

Ze zmian istotnych, mających znaczenie praktyczne, należy wymienić przepis dopuszczający, aby posiadacz gospodarstw wnosili o wyłączenie ich gruntów z podatkowej jednostki zbiorowej i klasyfikowania ich oddzielnie — nie tylko, jak to było dotąd, do czasu wydania orzeczenia o klasyfikacji gruntów, lecz nawet i po wydaniu tego orzeczenia. Poza to posiadacz gospodarstw, powstałych z przebudowy ustroju rolnego, mogą przy wniosku o wyłączenie ich gospodarstw ze zbiorowej jednostki podatkowej składać odrębny plan, sporządzony w związku z przebudową ustroju rolnego, z naniem na ten plan gospodarstwem, a nie potrzebują dostarczać specjalnego planu sporządzonego dla tych celów przez mierniczego przysięgłego.

Ponieważ często zachodziły trudności

przy stosowaniu ustępu 1-go § 29 postanawiającego, że grunty o zmiennym użytkowaniu w poszczególnych latach należy klasyfikować w zależności od ich przeważającego użytkowania w ostatnich 5-ciu latach, ustęp ten uległ zmianie. Obecnie położony jest nacisk na naturalne właściwości gruntu, użytkowanego w różny sposób — i nakazane jest klasyfikowanie ich przedewszystkiem w zależności od tych naturalnych właściwości.

Ze względu na to, że klasyfikatory musieli częstokroć przerywać swą pracę z powodu nie przybycia przedstawicieli gromad, wymienionych w ust. 1 § 30, nowe brzmienie ustępu 2-go tego paragrafu stanowi, iż nieobecność tych przedstawicieli nie jest przeszkodą do dokonania czynności klasyfikacji gruntów.

W celu umożliwienia jaknajdalej idącej współpracy posiadaczy gruntów z komisjami klasyfikacyjnymi wprowadzony został przepis, że nawet w wypadku, jeśli posiadacz wniosie zastrzeżenie po terminie, to powiatowa komisja klasyfikacyjna może

mu darować przekroczenie terminu i wziąć pod uwagę treść zastrzeżenia.

Według nowego brzmienia ust. 2-go § 49 przewodniczący powiatowej komisji klasyfikacyjnej musi zgłosić ewentualny sprzeciw już na tem posiedzeniu, na którym komisja orzekła co do danej sprawy. Sprzeciw ten zostanie podany do wiadomości zainteresowanych równocześnie z orzeczeniem przez co uzyska się znaczne skrócenie procedury. Ustęp 3-ci przy tym samym paragrafie postanawia, że wniesienie odwołania lub sprzeciwu od orzeczenia komisji klasyfikacyjnej, wstrzymuje uprawomocnienie się orzeczenia co do wszystkich gruntów, objętych orzeczeniem. Ma to duże znaczenie ze względu na grunty, przylegające do gruntu, co do którego wniesiono odwołanie lub sprzeciw, gdyż dzięki temu, że klasyfikacja tych gruntów nie uprawomocnia się w czasie postępowania odwoławczego, instancja odwoławcza może zmienić klasyfikację gruntów przylegających jeśli uzna, że wadliwie była wykonana klasyfikacja gruntu, co do którego toczy się postępowanie odwoławcze.

GŁOSY I ODGŁOSY

O wizycie paryskiej Naczelnego Wodza

Nie tylko prasa stołeczna, ale i prowincjonalna komentuje obszernie znaczenie wizyty paryskiej gen. Rydza-Śmigłego. „Dziennik Poznański” przypominając podróż Marszałka Piłsudskiego do Francji pisze:

„Oczywiście — w zmienionych na przestrzeni lat 15-tu warunkach odbyła się wizyta gen. Śmigłego-Rydzę w wojska francuskiego; w warunkach zasadniczo odmiennego układu sił w Europie, ale przedewszystkiem w obliczu gruntownie zmienionego ciężaru gatunkowego sił i możliwości Polski.

Sojusz polsko-francuski okazał się w zawieszce oszalałającego galopu wojennej historii świata, jednym z aktów najtrwalszych, bodaj najtrwalszym nawet i nie stracił nic ze swej wagi dla pokoju Europy. Bez względu jest jedną z najsolidniejszych gwarancji zaoszczędzenia światu grozy wojny. Zmieniła się jednak obiektywna wartość partnera polskiego. Francja zawierała sojusz z Polską zniszczoną wojną, z Polską o niestabilnych granicach, z Polską zabierającą się dopiero w krwawym trudzie do budowania swego domostwa, do zaopatrzenia postarzanych jego ścian. Dziś — Francja ma do czynienia z sojusznikiem pełnowartościowym, z okrzepłym, wielkim państwem.

„Nowy Kurjer” poświęcając uwagę wysiłkowi zbrojeń w Sowieciech i Rzeszy, pisze:

„W takiej sytuacji zawsze pożądana bezpośrednia wymiana zdań wodzów naczelnych sprzymierzonych armii francuskiej i polskiej była konieczna. W interesie obu państw, ale i całej Europy leży zacieśnienie więzów przyjaźni i przymierza łączących Francję i Polskę. Bawiem przymierze to jest bodaj najistotniejszą podstawą równowagi sił w Europie i najpewniejszą gwarancją pokoju. Oczywiście pod warunkiem, że siły sprzymierzonych państw zachowają przewagę nad siłami mobilizowanymi przeciwko pokojowi. Co uczynić, aby ta przewaga, a przynajmniej równowaga sił została zachowana?

Takie pytanie musieli postawić sobie wodzowie sprzymierzonych armii i niewątpliwie było ono i będzie istotną treścią ich rozmów. Oby dały te rozmowy pożądane i oczekiwane w Polsce wyniki!”

Starzy i młodzi

Dr. E. Dębicka roztrząsa na łamach „Polski Zbrojnej” zagadnienie „starych i młodych”:

„U narodów zachodnich, o rozwoju normalnym w ramach własnej państwowości, istnieją przeciwstawienia młodych i starych. Przeciwwstawienia te wynikają z rozwoju, idącego drogą ewolucji.

Faszyzm i hitleryzm nie jest konserwatyżem, gdyż odrzucił stare formy, ale jest etapem ewolucji narodowej, której korzenie tkwią w przeszłości.

U nas 150 lat niewoli wytworzyło anormalne życie narodowe kulturalne, ekonomiczne i społeczne. Zamiast konsekwentnego biegu ewolucyjnego, naród nasz koncentrował swoje siły na przetrwanie. Z tego powodu tradycja nasza przechowała jednostronny kierunek patriotyzmu, wyrażający się w typach bohatera walczącego, spiskowca i męczennika. Na tym patriotyzmie realnego życia nie było miejsca i nie było czasu. Próba pozytywizmu dziwnie szaro odbijała na tle sybirskiej poezji i eposu Trylogii!”

Odzyskanie niepodległości, normalne warunki własnej państwowości nie wyrzobiły jeszcze typu zdrowego obywatela patrioty.

„Państwowość własna wyrabia patriotyzm obowiązku, niewola zaś patriotyzm ofiary. Ofiarnością można przetrwać najgorsze chwile, można stwarzać cuda, ale budować można tylko na obowiązku. Ofiarności wyczerpuje się łatwo, jest nieuchwytna, często wyzyskiwana i nadużywana. Obowiązek staje się normą namacalną, realną, dającą się kontrolować i dlatego wyrabia poczucie odpowiedzialności.

Partynictwo, indywidualizm, krytycyzm, brak solidarności, zręczanie z siebie odpowiedzialności, to wszystko wytworzyło biologiczne przedwojennych czasów. Takim stanie rzeczy coś dziwnego, że nawet w związkach zawodowych i ekonomicznych przetrwało kryterium dobrego Polaka ponad kryteria fachowe. Interpretacja zaś, kto jest dobrym Polakiem, zależała od zabarwienia politycznego danego związku czy partii.”

Omówiwszy ideały młodzieży innych narodów pisze autorka:

„U nas trzeba wywieść sztandar, który był zarazem ideą płomienną i drogową pracą twórczej. Bo na tę twórczą pracę czeka osuszenie Pińszczyzny, czep elektryfikacja kraju, czeka podniesienie rolnictwa, czeka zaniedbana prowincja, gdzie lekarz, adwokat i kupiec polski są rzadkością.

Hasło, któreby skoncentrowało aktywność młodzieży i skierowało ją programowo na realne tory twórczej podbudowy ekonomicznej w imię Polski — hasło takie nie zostało jeszcze wypowiedziane.

Na drodze racjonalnej motoryzacji

Sto milionów złotych w szarwarku

Zagadnienie motoryzacji w Polsce nie doczekało się dotychczas pełnego rozwiązania. Przyczyną nie jest niedocenywanie doniosłości tego zagadnienia, tak podstawowego dla prawidłowego rozwoju gospodarczego kraju, oraz jego gotowości obronnej, lecz specjalne warunki w jakich znalazła się Polska w okresie powojennym.

Dwa podstawowe dla prowadzenia normalnej polityki motoryzacyjnej elementy, a więc **drogi i przemysł mechaniczny**, zdolny do produkowania tanich i dobrych samochodów, znajdowały się w Polsce w momencie odzyskania niepodległości w stanie opłakanym. Drogi były w stanie ostatecznej ruiny i nieliczny przemysł mechaniczny nie posiadał dostatecznej sprawności dla podjęcia produkcji samochodowej. Gdy inne państwa w okresie wojny stworzyły i rozwinęły swój przemysł samochodowy, na ziemiach Polski nikt jeszcze o tem nie myślał i nawet nie mógł myśleć.

Skromny dorobek motoryzacyjny szeregu lat Niepodległości został poważnie nadzarpięty przez lata kryzysu gospodarczego i stan w jakim się znalazła Polska na tym odcinku w chwili obecnej daleki jest od ideału. W okresie kryzysu liczba cywilnych pojazdów mechanicznych spadła do połowy, i na dzień 1 stycznia r.b. wynosiła 34129 sztuk. Z liczby tej przypadało na samochody wszelkiego rodzaju 24659 sztuk, na motocykle — 8395 i na inne pojazdy mechaniczne — 1075. Z cyfr tych wynika, że rok ubiegły zaznaczył się dalszym spadkiem liczby samochodów.

Tak opłakany stan zagadnienia należy jednak już całkowicie do przeszłości. Rok bieżący zdaje się być rokiem przełomowym.

Na odcinku drogowym od dwu lat realizuje się, opracowany przez Ministerstwo Komunikacji, plan pięcioletni rozbudowy dróg o nawierzchniach ulepszonych — odpowiednich dla ruchu samochodowego. — Ogólna polityka gospodarcza Polski, unikająca ryzykownych eksperymentów, nie posługująca się sztucznym nakreśnianiem koniunktury nie dopuszcza tego rodzaju przedsięwzięć również i w stosunku do polityki drogowej, Polska zastosowała swoi-

stą metodę t. zw. szarwark — świadczenia w naturze i w pracy.

W r. ub. zaznaczył się znaczny wzrost nawierzchni ulepszonych, który wyniósł trzecią część poprzednio istniejącej. Wybudowano 2.775 m. bieżących mostów stałych oraz 13.949 m. bieżących drewnianych. W ramach szarwarku wykonano prac na przeszło 100 mil. zł.

Na odcinku sprzętu samochodowego również wysiłki kilku lat ostatnich zaczy-

nają wydawać owoce. Mamy już własną produkcję samochodów osobowych i ciężarowych opartą o krajowy surowiec i własne siły techniczne.

A więc stwierdzić trzeba, że motoryzacja Polski wreszcie ruszyła, w małym oprawdą zakresie, ale ruszyła. Należy jednak przypuszczać, że wysiłki w tym kierunku ulegną wydatnemu natężeniu, które zagadnienie motoryzacji wreszcie ostatecznie i pomyślnie rozwiąże.

Herbaty Hożakowskiego — rozkosz znawców!

Przywóz złota do Polski

Komisja Dewizowa zezwoliła generalnie aż do odwołania na przywóz z zagranicy złota w monetach, sztabach, odlewach, nie mających znamion gotowego do użytku wyrobu oraz w stanie nieprzerobionym we wszelkiej postaci przez osoby, przyjeżdżające do Polski — do wysokości równoważności sumy 5000 zł. na jedną osobę.

Przywóz złota o wartości, przekraczającej kwotę 5000 zł. na jedną osobę, jest dopuszczalny pod warunkiem zgłoszenia wwożonego złota w granicznym urzędzie celnym, który zgłoszenie to powinien podać do wiadomości Komisji Dewizowej. Zgłoszenie musi zawierać rodzaj i wartość złota oraz nazwisko i adres w kraju właściciela złota.

Obniżenie kontyngentów wywozowych do Niemiec

Komisje rządowe polska i niemiecka, które załatwiły sprawę kontyngentów na miesiąc wrzesień zakończyły swe prace.

Uczestnicy obu komisji udali się do Królewca, aby zwiedzić niemieckie targi wschodnie.

Wynik obrad sopockich doprowadził do

obniżenia we wrześniu polskich kontyngentów wywozowych do Niemiec o 75 proc.

Jest to — jak komentuje „Danziger Neueste Nachr.” — wynikiem braku popytu towarów niemieckich na rynku polskim, natomiast polskie produkty rolnicze mają całkowity zbył w Niemczech.

Giełdy

NOTOWANIA GIEŁDY WARSZAWSKIEJ z dnia 31 sierpnia 1936 r.

Waluty
Belgi belg. 89,88—89,43; dolary St. Zjedn. 5,32—5,29; dolary kanadyjskie 5,31—5,28; floreny 341,52—350,80; franki franc. 35,05½—34,89½; franki szwajc. 173,54—172,70; funty ang. 26,79—26,63; guldeny gd. 100,20—99,80; korony czeskie 20,10—19,70; korony duńskie 119,84—118,80; korony norweskie 134,63—133,65; korony szwedzkie 133,13—132,15; liry włoskie 36,50—34,50; marki fińskie 11,82—11,60; marki niem. 138—133; szylingi austr. 99—98; marki niem. srebrne 140—144.

Dewizy
Belgia 89,82—89,38—89,60; Berlin 213,92—212,92; Gdańsk 100,20—99,80; Holandia 369,80—361,52—360,08; Kopenhaga 119,85—119,64—119,06; Londyn 24,72—24,50 do 26,65; Nowy Jork 5,31½—5,29½—5,30; Nowy Jork kabel 5,31½—5,29½—5,30½; Oslo 134,63—133,97; Paryż 34,93½—35,05½—34,91½; Praga 21,96—22,00—21,92; Sztokholm 137,80—138,13—137,47; Szwajcaria 173,20—173,54—172,86; Wiedeń 89,20—98,80; Włochy 42—41,80; Helzingsborg 11,79—11,82—11,78; Montreal 5,31½—5,29.

Tendencja: mocna.

Papiery wartościowe
3 proc. pożycz. inwestycyjna I em. 63; 3 proc. pożycz. inwest. seryjna I em. 77; 3 proc. pożycz. konwersyjna 47—46 (ost. drobne); 6 proc. pożycz. dolarowa 61,50; 7 proc. pożycz. stabilizacyjna 48,75—49,75 (ost. drobne); 8 proc. listy zast. Tow. Kred. Przem. Polsk. 80,50; 4 i pół proc. listy zast. ziemskie seria 5 44,75—44,50—44,75; 5 proc. listy zast. Warszawy stare 52,25, nowe 52,25—52,63.

Tendencja: dla pożyczek i dla listów mocniejsza.

Akcje
Bank Polski 97; Węgiel 14,25; Lipop 12,50; Starachowice 32,50.
Tendencja: mocniejsza.

POZNAŃSKA GIEŁDA ZBOŻOWA

z dnia 31 sierpnia 1936 r.

Notowania bez zmian. Ogólne usposobienie spokojne. Ogólny obrót: 2250,2, w tem: żyta 345, pszenicy 250, jęczmienia 335, owsa 132.

Notowania nasion

SPRAWOZDANIE Z HANDLU NASION FIRMY B. HOŻAKOWSKI W TORUNIU z dnia 31 sierpnia 1936 r.

Płacono w dniach ostatnich zł za 100 kg franko stacja załadowania. Nasiona: kończyne: czerwona 120—135, biała 80—135, szwedzka 125—150, żółta 42—50, żółta w łuskach 23—27, inkarnatka 36—45, przelot 50—55, rajgras krajowy 45—53, tymotka 20—24, seradela 12—18; wyka łatowa 18—20; wickę zimowa 38—44; peluska 18—20; groch: Wiktorja 22—24, polny 19—21, zielony 20—22; bobik 18—19; gorczyca 33—38, rzepak 34—36, rzepak 35—37, lubin niebieski 11—13, żółty 13—15; siemię lniane 32—34; konopie 40—46, mak niebieski 60—70, biały 70—80, tatarską 20—25; proso 20—25.

FIRMA ST. SZUKALSKI, BYDGOSZCZ

notowała w ostatnich dniach za 100 kg złotych: kończyne czerwona 100—135, szwedzka 110—145, biała 70—115, żółta w łuskach 30—35, żółta oduszczone 55—68; przelot 60—70; rajgras angielski 60—70, tymotka 20—25, seradela 23—25, wyka łatowa 20—22; peluska 20—22; groch: Wiktorja 22—26; polny 18—21; Folgera 20—23; rzepak zimowy 28—33; rzepak letni 80—85; len 32—34; mak: niebieski 55—60, biały 65—70, lubin żółty 14—15, niebieski 11—13; gorczyca 30—35; tatarska 22—24; konopie 40—44.

Nowa zdobycz radia

Odbiorniki stereofoniczne

Wśród radioamatorów rozszalała się ostatnio wiadomość o niezwykle doniosłej zdobyczy radiowej, która stanowić będzie niewątpliwie nową erę w historii radjofonii. Podobno jedna z czołowych fabryk radiowych przygotowuje na sezon obecny nowego typu odbiorniki, w których po raz pierwszy zastosowane zostało stereofoniczne odzwierciedlenie dźwięków. Efekt stereofonicznego odbioru jest zdumiewający. Dźwięki posiadają niespotykaną dotychczas wyrazistość, okrągłość brzmienia i miękkość tonu. Głos ludzi i każdy instrument muzyczny zachowuje w audycji swą naturalną barwę dźwiękową, dzięki czemu ma się wrażenie bezpośredniego słuchania wykonawcy.

Obóz wypoczynkowo-sportowy w Cetniewie

Piękna inicjatywa D. O. K. VIII.

(Reportaż).

W przepięknej miejscowości nad Polskim Morzem, tuż u nasady Helu, w Cetniewie, odbyło się w obecności przedstawicieli prasy otwarcie obozu żeńskiego wychowania fizycznego, zorganizowanego przez Okręgowy Urząd Wychowania Fizycznego i P. W. D. O. K. VIII w Toruniu. Obóz miał charakter sportowo-wypoczynkowy i był



Podniesienie flagi w obozie cetniewskim

niejako nagrodą dla działaczy sportowych całego okręgu D. O. K. VIII. Za minimalną opłatą 10 zł. mogą oni przebywać przez dwa tygodnie, poprawić swą kondycję fizyczną, a nade wszystko wypocząć.

Obóz był eksperymentem poraz pierwszy wprowadzonym w życie, i już dał bardzo dobre wyniki. Odbył się turnus męski, a potem na zmianę przybyły dziewczęta ze wszystkich organizacji sportowych.

„...witam obecnych przedstawicieli prasy i was, drogie uczestniczki, — mówi komendant obozu kpt. Rutkowski — na otwarciu tego turnusu, dziękuję wam wszystkim za zrozumienie idei sportowych. Obóz otwieramy w chwili, kiedy z Olimpiady berlińskiej nadeszły niezbyt pomyślne dla nas wieści. A musimy przecież Polskę umieścić na miejscu należnym mocarstwu...”

Pada komenda: „Baczność! na prawo patrz!”

Przy uroczystych dźwiękach trąbki powoli na maszt wzniósł się błękitny na flaga. Na twarzach uczestników wzruszenie i jakby silne postanowienie, że dolożą wszelkich starań, aby Polski nie zawstydzili.

Jeszcze chwila ciszy. Obóz otwarty...

Niedaleko nas stoi mocno opalony młody harcerz. Ciemnobronzowa skóra twarzy wyraźnie koliduje z jasnymi, lnianymi włosami. To maruder z poprzedniego obozu męskiego, który jaknajdłużej chce pozostać tu w Cetniewie. Patrzy z pewną zazdrością, ale i wyższością.

— E, co tam, gdyby pan redaktor był na naszym ognisku, toby dopiero miał co oglądać. Cożemy nie wydokazywali, aż morze huczało. Grandy tośmy świetnie odstawiali. Już tam z nami instruktorzy świętego życia nie mieli.

— I co, trzeba wyjeżdżać? — pytamy.

Smutne kiwnięcie głową.

— A szkoda, tak tu nam dobrze było, jeszcze tu wrócimy na przyszły rok.

— A gdzie tu można chodzić na dancing? — pyta jakieś dziewczę z Brodnicy. Instruktor panna Jasia piorunująco spogląda na pytającą.

— Trochę łaski dla młodej krwi — wstawiamy się.

— Kiedy one i tak mają bardzo dużo swobody, trzy razy w tygodniu wychodne, a praca, to już ich nie przemęczymy. Ale muszą robić srogie miny, — dodaje po cichu — bo inaczej byłby tu balagan, aż strach.

I panna Jasia odmaszerowała z miną stu generalów.

— Nie taka straszna, jak wygląda — rzucają uwagi dziewczęta.

Mają rację, bo jeszcze tego wieczoru panna Jasia dzielnie szalała na parkiecie w Hallerowie.

Podczas godziny wolnych zajęć organizujemy naprędce drużynę siatkówki. Jak i wszędzie na świecie pleć piętna ma i tu przewagę. Drużyna przeciwnika składa się z czwórki toruńskiego „Gryfu” (same ko-

biety), a po naszej stronie cztery pary długich spodni i dwie piękne przedstawicielki Bydgoszczy.

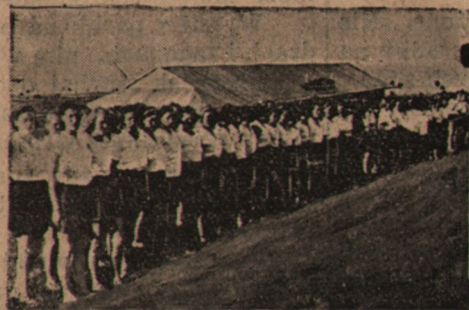
Ale pleć piękna okazuje się silniejsza i „Gryfianki” miazdzą nas w skandalicznie wysokim stosunku. Wstyd nam, ale trudno.

Gwiazdki zwołują uczestniczki do ćwiczeń. Teraz praca w grupach: gier sportowych, lekkoatletycznej i pływackiej. A lada dzień uruchomiona będzie także łucznicza. Stojmy na wzgórzu, skąd rozciąga się piękny widok na okolicę; widać morze, półwysep Helu z budującym się mołem, całą zatokę. Dalej bezkresne morze znaczy jak gdyby coraz bardziej wzmagającą się potęgę Polski na morzu. W oddali niknie dym z kominów wielkiego parowca, może „Batorewo”, może „Piłsudskiego”...

Z tych rozmyślań wyrwa nas trąbka na kolację. Każdemu sprawia to przyjemność, wszyscy przykładają się z nabożeństwem do „pracy”. Smaczny! Sympatyczny kwatermistrz por. Wojtyński wyjaśnia nam dokładnie kwestję żywienia o-

bozu, kaloryj itd. oraz oznajmia, że P. U. W. F. dokłada dziennie do uczestnika po 20 groszy. No, trudno, grunt, że smaczne i, że dobre. Apetyty też.

Wszędzie gorące słowa zachwytu dla morza i obozu. Wszyscy szybko zrywają się



Zbiórka przed barakami

ze sobą i zachowują się jak starzy znajomi. Nikną różnice organizacyjne i polityczne, tak u nas częste. Wyjeżdżamy. Szkoda, że nie można pozostać tu dłużej...

Mgr. A. Lesiński.

Ile ofiar pochłonęły walki bronią chemiczną w czasie wojny światowej?

Statystyka ofiar, w następstwie stosowania w wielkiej wojnie broni chemicznej, obejmuje hekatombę istnień ludzkich. I tak w armji francuskiej było zatrutych 190 tysięcy, zmarło 2.280 (1,2%), angielskiej — 180.981, zmarło 6.062 (3,3%), włoskiej — 13.300, zmarło 4.267 (34,7%). Stanów Zjednoczonych Ameryki Półn. — 70.062, zmarło 1.421 (2%), niemieckiej — 78.663, zmarło 2.280 (2,9%), rosyjskiej — 475.340, zmarło 56.000 (12%).

„Humuhumukunukunapaua” Ryba o najdłuższej nazwie

W żadnej innej miejscowości, jak właśnie w Honolulu, ostatnio doszło do dość silnego zatargu między władzą krajową a Waszyngtonem. Tym razem przedmiot zatargu jest dość oryginalny. Hawajczycy zażądali subsydjów celem zbadania właściwości mało znanej dotąd ryby o nazwie (nie dziwne, że była dotąd tak mało znana), „Humuhumukunukunapaua”. Decyzja do tej pory nie zapadła, a przyczyną braku decyzji jest fakt, że wszystkich odstrasza ta długa nazwa.

Zaparcie. Lekarskie powagi podnoszą z uznaniem niezawodne działanie naturalnej wody gorzkiej „Franciszka Józefa” także u ludzi w późniejszym wieku.

Podarek Faraonów

Jubileusz najświetniejszego obelisku świata — Sześćsetletnia odyseja monolitu egipskiego z Luksoru do Paryża

Na paryskim placu Zgody wystrzela ku niebu ostrą iglicą wspaniały monolit, symbol metropolii świata, potężny obelisk z epoki faraonów egipskich.

Obelisk z placu Zgody w najbliższych dniach będzie święcił swoje setne urodziny. Urodziny nie powstania, a tylko wzniesienia i ustawienia w stolicy Francji. Gdy sam wiek pomnika sięga wielu tysięcy, a powstanie jego przypada na zamierzchłą epokę faraonów egipskich.

Przed przeszło stu laty sułtan Mohamet

Ali postanowił przesłać ówczesnemu monarsze Francji Ludwikowi Filipowi iście królewski podarek. Król francuski umiał ocenić ten dar. Pozostawało jedynie odebrać ten niezwykle podarek w Egipcie i przewieźć do Francji. Król nie zdawał sobie sprawy, ile bezsennych nocy miało to kosztować jego wiernych poddanych! Chodziło tutaj bowiem o gigantycznych rozmiarów kamień, wykuty w jednej sztuce ze skały, o jeden ze sławnych obelisków z Luksoru.

Przedewszystkiem trzeba było zbudować specjalny statek transportowy dla przewiezienia olbrzyma kamiennego o 22 metrach wysokości. Statek odpłynął szczęśliwie do Egiptu i stanął w lipcu 1830 r. u ujścia Nilu. Teraz rozpoczęła się mozolna jazda w górę rzeki do Luksoru, aby tam odebrać podarek sułtana.

Jazda ta obfitowała w daleko większe trudności, niż to sobie wyobrażali francuscy inżynierowie i żeglarze. Na samym wstępie statek utknął na mieliźnie. Ściągnięcie statku wymagało wielu ofiar i wielu dni wysiłków. Potem cały oddział wojska musiał holować statek w górę rzeki. Po miesiącu dopiero zagłowiec znalazł się u celu. Tutaj trzeba było zbudować specjalną drogę, aby przetransportować obelisk z pałacu faraonów nad brzeg Nilu. Straszne upały i trudności aprowizacyjne stawały inż. Lebasa, kierującego transportem, przed coraz to nowe zadania. Założono nawet w pustyni plantacje, aby robotników i żołnierzy móc zaopatrywać w świeżą żywność. Później wybuchła groźna epidemia w obozie robotników. W końcu jednak pokonano wszystkie trudności i 1 listopada 1831 r. Cenny dar znalazł się nad Nilem.

Radość z pokonania trudności była jednak przedwczesna. Okazało się, że statek jest za krótki, aby móc nań załadować obelisk. Musiano w dziobie wyciąć otwór i dopiero wtedy zdołano go jako tako pomieścić. Trwało to cały miesiąc. Wszyscy odetchnęli, kiedy wezbrane wody Nilu uniosły ciężki statek ku morzu.

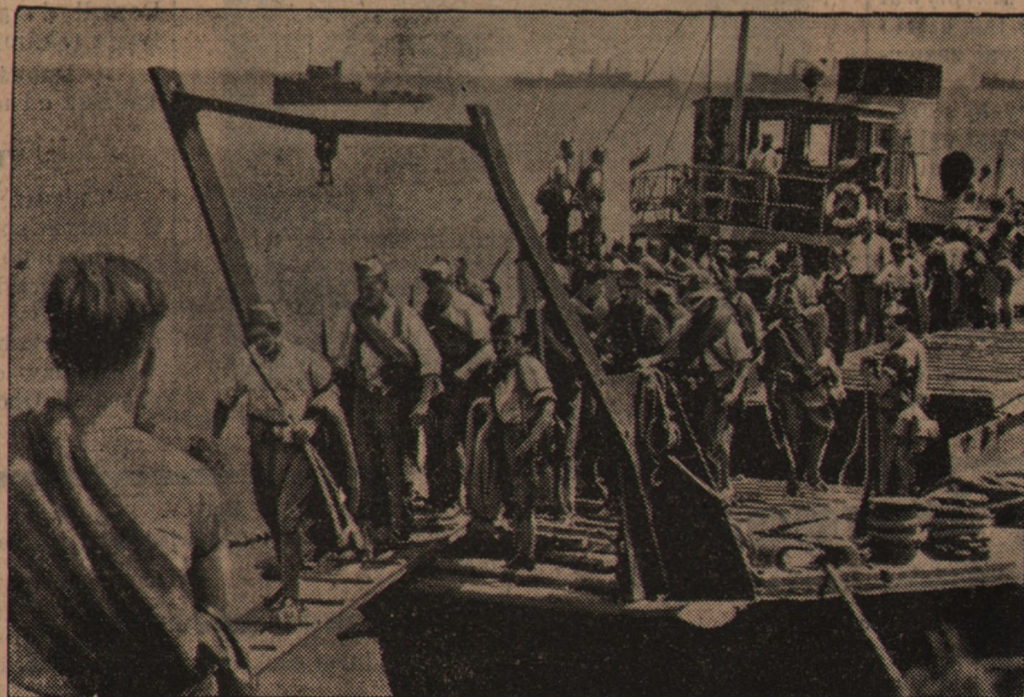
Ale i teraz jeszcze nie skończyły się trudności. Musiano płynąć ostrożnie wzdłuż wybrzeży i schodzić z drogi każdej niepogodzie. Po wielu trudach statek w sierpniu 1833 r. przybył do Havru'u. Stąd wleczono się Sekwaną do Paryża, gdzie po gorącej, długiej dyskusji zdecydowano się ustawić obelisk na placu Zgody.

Ale jeszcze kilka lat upłynęło, zanim przystąpiono do ostatecznego ustawiania obeliska. Prace te były znowu połączone z niezwykle trudnościami. W ostatniej chwili jeszcze zdawało się, że pęknięte linie, przy pomocy których podnoszono monolit i że zapadła się z powodu tarcia i niezwykłego obciążenia. Kilkunastu robotników musiało stale zlewać je wodą. A Lebas sam kierował pracami w najniebezpieczniejszych miejscach.

Wreszcie obelisk stanął na swoim miejscu, powitany entuzjastycznymi okrzykami tłumów. I tak zakończyła się sześćsetletnia pełna niespodzianek, niezwykła odyseja egipskiego pomnika.

WAGRY USUWA PŁYN CYTRYNOWY ANTIBA

Wojska rządowe na Majorce



Jak wiadomo desant wojsk czerwonych na hiszpańskiej Majorce wprowadzić się powiodł, wojska te nie odniosły jednak większych sukcesów

Najlepsze drzewo na świecie nazywa się „balsa”

Do najlepszych drzew na świecie należy pewien gatunek drzewa, rosnący na zachodnio-indyjskich wyspach, a pochodzący ze Środkowej Ameryki. Miejscowi mieszkańcy nazywają ten gatunek drzewa „balsa”. Waży on połowę tego, co korek, wzgl. jedną siódmą drzewa orzecha włoskiego. Po za cechą tej niezwykłej lekkości, jest ono jeszcze bardzo giętkie, lecz równocześnie mocne i wytrzymałe. Krajowcy używają je do budowy czołen, tratw, oraz jako materiał izolacyjny. Ta niezwykła lekkość dla-

tego ma miejsce, że poszczególne komórki tego drzewa są zbudowane z wybitnie cienkich ścianek, a potem są wypełnione powietrzem. Lecz zanim drzewo to można użytkować do przeróbki, musi być specjalnie zaprawione pewnego rodzaju preparatem, którego główną częścią składową jest parafina. Rośnie ono bardzo szybko, osiągając po 4—5 latach wysokości 15—20 metrów, o średnicy 30 cm. Drzewo to posiada bardzo duże liście, które wyrastają do 3/4 metra długości.

ZDZISŁAW KARR-JAWORSKI

(5)

Widmo Carllosa

POWIEŚĆ WSPÓŁCZESNA

— Uspokój się kochanie. Po deszczu znowu przyjdzie słońce.

— A jeśli nie przyjdzie?

— Jezu, co ty mówisz, co ci jest?

— Nic. To tak samo przychodzi...

— Co?

— Wspomnienia.

Henryk przeląkł się na dobre. Okrył żonę. Nie rozbierając się usiadł na krześle i patrzył bezradny na chorą, nie rozumiejąc zupełnie jej oderwanych zdań.

Po godzinie chora zasnęła. Henryk położył się w ubraniach na sofę.

Nie mógł spać.

Słuchał nierównego oddechu żony, która przez sen bredziła coś niewyraźnie.

Z kilku słów zrozumiał, że mówiła o miłości, o jakimś ślubie. Zdawało mu się, że wymówiła imię Tadzik.

Rankiem zbudziwszy służącą, kazał jej czuwać u łóżka pani, sam zaś pognął do Zwolenca po doktora. Pierwszy raz w życiu okładał konie biczem. Zdawało mu się, że za wolno pędzą.

V. GROBOWIEC DANUTY

We dworze wszyscy spali. Jedyne stary Jastrzębiec wstał o 7-ej rano. Zawiadomiono go, że Henryka niema i nie będzie przez cały dzień. Trzeba było komuś wydać codzienne dyspozycje.

Podczas obiadu Tadeusz długo opowiadał stryjowi o swoich wrażeniach z pobytu zagranicą. Nadmienił o wizycie u Jaśkiewiczów, chwalił polską kuchnię wobec gospodyni Barbary, która uszczęśliwiona podając kompot rzekła:

— Zrobiłam dziś taki sam kompot jak wtedy, gdy pan był małym chłopcem, pamięta pan?

— Pamiętam, pamiętam — odrzekł śmiejąc się Tadeusz.

Barbara odwieczna nianka rodu Jastrzębców zgubiła dawno rachubę swych lat. Trzymała się jednak krzepko i do dnia dzisiejszego nosiła za fartuchem klucze od kuchni i spiżarni.

Szczęśliwa, że doczekała nowego pana, uśmiechnęła się do niego, otarła rogiem zapaski serdeczną łzę, któraomalże nie wpadła do kompotu, skłoniła się z godnością i zniknęła cicho za drzwiami kuchni.

— Zaczyna z niej kobieta, — rzekł starszy pan Jastrzębiec. Na tem zakończono obiad i rozmowę.

Po obiedzie wyszli razem na obchód gospodarstwa.

Przed oknami dworu ciągnęło się prawdziwe pole róż, za niem rozlewały się stawy, przecięte wysoką groblą wysadzoną starami, rosochatymi wierzbami.

Na obu jeziorach wznosiły się wysepki. Do mniejszej, na której zbudowano altanę przypląwał Tadeusz w latach dzieciństwa, bawiąc się tak często w Robinsona. Piętaszkiem oczywiście bywał zazwyczaj jeden z dworskich chłopaków.

Na drugim stawie, kosztem potężnych starań i wielkich nakładów pieniężnych, stary Jastrzębiec usypał sztuczną wyspę i tu pochował swą Danusię Szeliżankę.

Do miejsca jej wiecznego spoczynku nikomu oprócz starego dziwaka nie wolno było dojeżdżać.

Stawy, dwór, kwieciste aleje, tu i tam rozrzucone posągi faunów i rusalek, sztuczne wodospady i mały młyn, zbudowany ongiś dla Tadeusza, wszystko to skryte było przed okiem natrętów w rozległym, wiekowym parku grabowym, utrzymanym w największym porządku.

Tadeusz i stryj minęli róże i stawy. Znaleźli się przed mogiłą Danuty. Obaj zdjęli nakrycia z głów i trwali tak w milczeniu długą chwilę.

Tadeusz dziwił się, że taka miłość istnieje jeszcze na ziemi.

— Taka miłość jedynie w sercach Jastrzębców może znaleźć schronienie, dodał w myśli.

Wyszli z parku na pole. Długo błądzili po miedzach i zagonach, nim wrócili do obór i stajen.

Bratanek słuchał opowiadań i fachowych wskazówek. Bolesław pouczał go o rzeczach, o których młody dziennikarz słyszał po raz pierwszy w życiu.

Wieczorem, gdy znaleźli się znowu przy stole, stryj wzruszony czemś do głębi nie miał ochoty do rozmowy.

Przy papierosie wyjął nagle z kieszeni mały klucz, a podając go młodemu dziennikarzowi rzekł:

— Idź synu na górę. Do siebie z przed dwudziestu laty. Zachowałem ten pokój takim, jakieś go opuścił. Szanowałem pamiątki twego dzieciństwa, zaglądając do nich od czasu do czasu, by je obronić przed mólami i wilgocią. Wiedziałem, że gdy wrócisz rad będziesz z tego.

Tadeusz dopadł do rąk swego przybranego ojca, ucałował je gorąco i rzekł tylko:

— Dziękuję stryju.

Po chwili wchodził po skrzypiących schodach na górę.

Stary Jastrzębiec nacisnąwszy duży słomiany kapelusz na czoło wyszedł.

Skierował swe kroki w stronę wielkiego stawu. Odczepił małą łódź i popłynął do grobowca.

Tak było co wieczór. Na wsiach rozpowiadano, że stary pan jeździ rozmawiać z duchami. Byli nawet i tacy, którzy gotowi byli przysiąc, że widzieli na

własne oczy, jak się stary pan przechadza po wyspie z jakąś białą panią.

W rzeczywistości rzeczy miały się zupełnie inaczej.

Stary Jastrzębiec jeździł do Danuśki z tęsknoty. Potem, gdy ból jego uśmierzył się nieco, odwiedzał ją by się pomodlić na jej grobie. Z czasem jazdy te stały się dla niego drugim życiem.

Gdy szukał spokoju, lub rozwiązania w jakimś trudnym położeniu, zdążał na wyspę i tam, samotny, znajdował sposoby na wszystko.

Dziś jechał, by się pomodlić na intencję Tadeusza. Chciał by jego chłopiec ukochał ziemię.

Stary Jastrzębiec wiedział dobrze, że po Warsza-

Obiad wtenczas smakuje
gdy podadzą do stołu

Kryształ i ⁴⁵⁶⁸
Jubileuszowe
z Browaru
Grudziądzkiego.



wie, Berlinie, Paryżu i Londynie, trudno się przyzwyczaić do cichej wsi. Trudno jest rzucić przyjaciół i życie dziennikarza. Dlatego to wsiadł do łodzi i pojechał prosić swej Danuśki o wstawienie do Boga. Dobił do brzegu. Przywiązał łódź do wystającego korzenia. Wdrapał się wydeptaną przez siebie ścieżką do grobowca i siadł na małej kamiennej ławeczce.

W tej samej chwili zapaliło się światło w dziecięcym pokoju.

Światelko jak mała gwiazda odbiło się w ciemnej tafli jeziora, w które patrzył teraz w zadumie stary pan Jasieniecki.

Nad nim szumiały młode, trzydziestoletnie, jego ręką sadzone dęby.

Cisza rozpostarła się nad parkiem. Zlekka tylko szumiały tataraki. Tu i tam plusnął karp. Wśród drzew zatrzepotał zabudzony ptak.

Jastrzębiec wsłuchiwał się w te szmery, z lubością człowieka, który każdy szelest rozpoznaje w naturze.

Nagle ciszę nocy przerwał dziki wrzask sowy. Wrzask zmienił się w przeciągły śmiech, trwający długo. Echo rozniosło po parku jakieś ohydne szderstwo.

Jastrzębiec zatrząsał się.

— Tak samo sowa jęczała w przeddzień ślubu z Danusią — powiedział prawie głośno.

Zabobon rozpuścił w Jastrzębcu paniczny strach. Dopadł do grobu, ukląkł na trawie, a zakrywając twarz rękami, błagał rozpacznie:

— Danuś, Danuśka, broń go od złego, broń mego Tadzika od nieszczęścia.

VI. W DZIECIŃNYM POKOJU

Tadeusz pchnął drzwi i stanął na progu pokoju, w którym spędził pierwszych siedem lat.

Ogarnęło go rozrzewnienie. Dwa okna włamane w dach przykryte były różowami, wyblakłymi firankami. Na tle cienkiej materji ujrzał wyszyte ręką jego matki małe bobasy z łopatkami i grabiami.

Między oknami stał stolik, na którym leżało abecadło. Obok niewielkie krzesło ze złamaną poręczą.

(Dalszy ciąg nastąpi).

Kancelarz Austrii na wiejskim weselu



Na pewnym weselu wiejskim w St. Golgen świadkami byli kanclerz Schuschnigg i min. oświaty dr. Perntrner

Sekundy trwogi

Ze wspomnień maszynistów kolejowych

(Ciąg dalszy).

Coraz więcej zbliżają się do przeszłości. Tak, niewątpliwie przeszkoda. Ręka automatycznie chwytła za hamulec. W potężnym żelaznym potworze zaczyna coś śpiewać i drzeć. W tem krzyk Piotra:

— Dziecko, Bert...

Przeraźliwy świst i syk pary zagłuszył jego słowa. Hamulec automatycznie począł działać.

Boże! Teraz widzą zupełnie wyraźnie. Przed nimi między szynami siedzi mały chłopczyk i bawi się kamyczkami i nie zdaje sobie sprawy, nie widzi, że do jego wąskiego ciała zbliża się śmierć...

Bert drży z przerażenia. Gdyby to małeństwo na torze chciało się obrócić! Gdyby jakaś siła chciała je unieść...! Ale już się opanował. Z przeraźliwą jasnością pracuje znowu jego mózg. Twardo i silnie spo-

czywa dłoń na rączce hamulca. Oczy latają błyskawicznie między zegarami kontrolnymi i torem, przez sekundę zatrzymują się na tachometrze i znowu patrzą przed siebie. Na szyny.

Maszyna pojekuje i drży cała w wiązaniach. I Bert wie już, że nic jej nie wstrzyma w biegu. Nie musiałoby toczyć się za nią sto osi, nie musiałby pociąg być obciążony wozami meblowymi, maszynami, traktorami i węglem i drzewem. Zdaje sobie z tego sprawę także Piotr. Odczuwa on beznadziejność położenia jeszcze silniej od Berta. Musi nagle pomyśleć o swojej młodej żonie, o tem, że chłopcykowi jego będzie na imię Edward, że kiedyś i on mógłby tak stać przed nim na torze...

Szarpnął nagle za drzwiczki. Bert odwrócił głowę:

— Dokąd?

— Do przodu...

— Zwarjowałeś...

— Chłopczyk, Bert...

Tyle tylko zdążył odpowiedzieć i już go nie było.

Skok przed parowóz

Piotr jednym skokiem wspiął się na bok parowozu.

Tuż przy kotłach przesuwają się do przodu, parzy sobie dotkliwie rękę, bólu jednak nie odczuwa — niema na to czasu — i już stoi na samym przedzie lokomotywy, tuż pod kominem. Oczy jego przeskakują po podkładach szyn, licząc odległość, jaka go dzieli od zatopionego w zabawie chłopczyka, który teraz... nagle odwraca główkę w stronę dyżurnego potwora, z przerażeniem w oczach, niedolny wykonać najmniejszego ruchu.

Jeszcze dwadzieścia metrów do tego miejsca, liczy palacz. Teraz dziesięć, dziewięć, osiem... Nagle Piotr przechyla się niebezpiecznie, opiera się silnie lewą stopą o krawędź, odbija... skacze... dotyka między dwoma podkładami nawierzchni toru... ciska się ostatnim wysiłkiem gwałtownie do przodu... porywa dziecko z sobą... rzuca się w bok... potyka... pa-

da... W tej chwili już przewala się obok niego maszyna, aby o kilkanaście metrów dalej zatrzymać się wreszcie.

Nadbiega Bert. Zadyszany, bez tchu prawie. Czoło zroszone potem.

— Człowieku...

Piotr ściąga czapkę z głowy i przeciera sobie ręką skronie i oczy. Między nimi stoi chłopczyk i... zaczyna nagle żałośnie pisać. I zanim się spostrzegają, ucieka już z krzykiem w stronę dalekiego domku.

Przez kilka sekund obaj mężczyźni spoglądają za nim. Potem wracają bez słowa do maszyny. Tysiące myśli przebiega im przez głowy. Żadna z nich jednak nie przyobleka się w słowa. Słowa są za biedne, aby wyrazić to, co obaj przeżywają w tej chwili. Dopiero, kiedy już stoją na parowozie, Bert otwiera usta i powtarza raz jeszcze:

— Człowieku...

Nic więcej ze siebie nie jest w stanie wydobyc.

Zaraz potem naciska regulator pary i maszyna rusza w dalszą drogę.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Na srebrnym ekranie

Nieśmiertelny film
„Księżniczka Czardasza”



Scena z filmu „Księżniczka Czardasza”
z Marią Eggert

Depesze ze świata filmu

Wytwórnia polska Szafir-Film przystępuje do realizacji filmu „Wierna Rzeką” według Żeromskiego, w reżyserji Buczkowskiego. W rolach głównych m. in.: Węgrzyn, Nakoneczna, Cybulski.

Wytwórnia Leo-Film przygotowuje prze-róbkę filmową z nowej komedji Wincentego Rapackiego (syna) „Papa się żeni”, będącą obecnie w próbach w Teatrze Letnim.

Donoszą z Wiednia: Niemiecki film wojenny pt. „Naród na froncie”, wyprodukowany na podstawie zdjęć oryginalnych z czasów wojny światowej i sprawiający bardzo silne wrażenie, został w Austrii zabroniony i nie będzie wyświetlany w tutejszych kinach.

W Rzymie rozpoczęto zdjęcia do największego z dotychczasowych filmów włoskich „Scypion Afrykański”, będącego gloryfikacją czynu rzymskiego w Afryce.

Frekwencja w kinoteatrach włoskich wzrosła z 200 milionów osób w r. 1934 do 223 mlj. w r. 1935. Dochody kin wynosiły w r. 1934 — 414 milionów, a w r. 1935 — 437 mlj. lirów.

Wytwórnia angielska w Denham przygotowuje m. in. następujące filmy: „Rembrandt” z Laughtonem w roli głównej, „Wings in the morning” z Anabellą i Henrym Fonda, „Paderewski” reż. Mendesa z osobistym udziałem wielkiego pianisty, „Dark Journey” z Konradem Veidtem i Myriam Hopkins, „Elephant Boy” według Kiplinga z malutkim Hindusem Sabu w roli głównej.

Z okazji przypadającej w r. 1940 — 500-nej rocznicy śmierci Gutenberga, wytw. „Ufa” przygotowuje film z życia wynalazcy druku.

Wesołe widowisko na Wiśle

Przygoda Jadwigi Smosarskiej

Wesołe widowisko mieli przed kilku dniami członkowie Oficerskiego Klubu Wioślarskiego w Warszawie.

Do Klubu tego wybrało się godne i wesołe towarzystwo braci aktorskiej. Była Jadzia Smosarska, Żabczyński, Koszutski, 10-cioletni Ziułek Kudła, reżyser Krawicz, operator inż. Gniazdowski wraz z całym personelem technicznym.

Na znak reżysera Krawicza Jadzia Smosarska wraz z Ziułkiem Kudłą, wsiadli do rasowej łódki i wyruszyli na wodę. Gdy łódka oddaliła się od brzegu — nagle skoczył do wody Żabczyński i klasyczną „żabką” popłynął w stronę Smosarskiej. Gdy był już blisko łódki zaczął coś bardzo „gesto” opowiadać „Jadzi”, która nie zwracała najmniejszej uwagi na jego atak słowny. Nie pomogła nawet interwencja małego Ziułka.

Wtem Żabczyński zanurzył się w wodę, po chwili wypłynął na powierzchnię i zaczął wołać o pomoc.

To poskutkowało! Smosarska, sądząc, że „Żaba” istotnie tonie, zaczęła również krzyczeć w niebogłosy: „Na pomoc, Na pomoc!”

Ale łódź motorowa, która jechała wśląd za Smosarską jakoś dziwnie zachowywała obojętność na te wołania. Nie na żarty zdenerwowana i przestraszona Smosarska, pomogła Żabczyńskiemu dostać się do jej łódki, która przytem omal się nie wywróciła. Dopiero, gdy Olek był już bezpieczny — podpiłyła motorówka, w której siedział inż. Gniazdowski wraz z asystentem.

Co się okazało? Cała ta scena była zgóry ukartowana przez reżysera Krawicza, który nakręcił fragment do wesołej komedji muzycznej pt. „Jadzia”, ale będąc w znowie z operatorem i Żabczyńskim — nie wspominał ani słowem Smosarskiej o tem, że Żaba będzie symulował tonięcie. Chodziło mu bowiem o jak największy naturalizm tej sceny. Gdy wreszcie zdradziła Jadzi tajemnicę, uśmieła się serdecznie. Ale mimo to miała żal, mówiąc bezustannie: — Jakże można było mnie tak przestraszyć?

Oto jak czasem praca naszych filmowców połączona jest z kawalarstwem i wesołością.

Nieśmiertelny film
„Księżniczka Czardasza”



Scena z filmu „Księżniczka Czardasza”
z Marią Eggert

Element sportu w filmie „Jadzia”

Wielka popularność sportu w naszym społeczeństwie nie wymaga uzasadnienia. Wiedzą o tem starzy i młodzi.

W europejskiej i amerykańskiej produkcji filmowej, sport jest często tematem wielu doskonałych filmów. U nas wypadki te są bardzo rzadkie. A szkoda, tło jest wdzięczne i może liczyć na ogromne zainteresowanie szerokich rzesz kinomanów.

Ocenia ten fakt należyce wytwórnia „Blok Muza-film” i do najnowszej swojej filmowej komedji muzycznej pt. „Jadzia” wprowadziła kilka doskonałych momentów sportowych, jak wioślarstwo i tenis.

Na tem tle wpleciono do filmu kilka niezwykle udanych scen, w których przyjmują udział: nasza czołowa gwiazda Jadwiga Smosarska, amant Aleksander Żabczyński, komik Eugenjusz Koszutski i dawno już niewidziana na ekranie, piękna Wanda Zawiszanka.

Smosarska, Żabczyński i Koszutski popiszą się swojemi umiejętnościami z dziedziny wioślarstwa i pływania, zaś Zawiszanka — na korcie tenisowym.

Wogóle element sportu jest poważnie reprezentowany również w scenarjuszu, albowiem zabawny i przekomiczny konflikt rozgrywa się na tle walki konkurencyjnej między dwiema firmami przyborów i sprzętu sportowego.

U progu nowego sezonu

Sezon zawitał. Kina przybrane w odświętną szatę pyszniają się wspaniałymi przebojami. Szereg sal zostało zupełnie odnowionych, tak że publiczność często nie poznaje swego ulubionego przybytku Dziesiątej Muzy.

Dyrekcje kin zakontraktowały, lub kontraktują jeszcze nowe filmy, często dopiero nakręcane przez krajowe i zagraniczne wytwórnie.

Sezon jesienny i zimowy zapowiada się na Pomorzu wspaniale. Szereg filmów takich jak „Ręce na stole”, „Peter Ibbetson”, „Czar młodości”, „Czarny Anioł”, „Urojony świat” i t. d. — oto próbka tylko tego co ujrzymy w najbliższym czasie.

Otwarcie sezonu w kinie „As” w Toruniu zapoczątkował film p. t.: „General Sutter” o nieporównanych walorach artystycznych i głębokiej treści wzruszającej widza do łez.

Wartoby było, aby wszystkie miasta pomorskie wyświetlały u siebie to arcydzieło — które wstrząsnęło Europą i krajami zaoceanicznymi.

Ku radości wszystkich należy podkreślić fakt, że na ekrany pomorskie wrócą i zeszłoroczne filmy.

Tajemnica panny Brinx



Scena z filmu „Tajemnica panny Brinx” z Almq Kar

Potężny przebój na ekranach Pomorza

Peter Ibbetson, reżyserowany przez Henryka Hathaway należy bezwątpienia do filmów, które każdy musi zobaczyć.

Gary Cooper, Ann Harding, Ida Lupino, Dickie Moore, oto nazwiska — które mówią same za siebie. Poniżej — streszczenie tego epokowego zdarzenia w dziejach kinematografji światowej.

W KINIE

CIEMNO DOKOŁA...
A NA EKRANIE,
SUNĄ PRZED MNA
ŚWIATA MIRAŻE:
GÓRY SKALISTE,
GŁĘBIN OTCHŁANIE,
POLA ŚNIEŻYSTE,
KWIETNE PEJZAŻE.
SIEDZĘ W FOTELU
NIBY W KABINIE,
KTÓRA LECIUTKO
PRZEZ ŁADY PŁYNIJE.
CIEPŁO... WYGODNIE...
(PRZY ZOSI WŁAŚNIE).
CZEKAM, AŻ ŚWIATŁO
W KINIE ZAGAŚNIE.

W małym domku, na jednym z przedmieść Paryża mieszkał mały Peter Pasquier, zwany Gogo. Stała towarzyszką jego zabaw była Mimsey Dorian. Po śmierci matki Gogo, wuj jego pułkownik Forsythe postanawia zaadoptować chłopca i zabiera go ze sobą do Londynu. Gogo i Mimsey rozstanie to wprawilo w prawdziwą rozpacz. Gdy pułkownik Forsythe zaadoptował chłopca, nadał mu panieńskie nazwisko jego matki i odtąd Gogo nazywał się Peter Ibbetson.

Peter dorasta. Zostaje architektem w firmie Throckmorton i Slage. Staje się ulubieńcem szefa firmy i gdy książę Towers poleca firmie wybudowanie nowych stajni, pracę tę otrzymuje Peter.

Peter przybywa do posiadłości księcia Towers. Mary, księżna Towers inaczey obrażała sobie budowę. Prowadzi gorący spór z młodym architektem i, wyprowadzona z równowagi, wymawia mu posadę. Opanowawszy swój gniew angażuje go spowrotem i godzi się na jego plany. Peter spędza wiele czasu w towarzystwie Mary, wzbudzając zazdrość i podejrzliwość księcia, który wreszcie otwarcie oskarża Mary

o zdradę, mimo, że Mary i Peter są niewinni. Na tem tle wywiązuje się sprzeczka między księciem i Peterem, w rezultacie której Peter ma opuścić dom księcia. W czasie sprzeczki Peter poznaje w Mary swą towarzyszkę zabaw dziecięcych, Mimsey, a Mary poznaje w Peterze — Goga. Peter przybywa do pokoju Mary i błaga ją, by opuściła męża. Mary odmawia początkowo, a potem ulega jego prośbie. W tej chwili, gdy uszczęśliwiony Peter porywa Mary w ramiona, na progu komnaty staje książę z pistoletem w ręku. Książę strzela, a Peter, nie mając broni, rzuca weń krzesłem i zabija go na miejscu. Peter staje przed sądem i zostaje skazany za zabójstwo na dożywotnie więzienie.

W więzieniu Peter, sprowokowany grubiańskim zachowaniem się jednego z współwięźniów, uderza go. W trakcie walki, więzień rani ciężko Petera. Peter jest amierający. Teżte nocy ma dziwny sen: widzi Mary w swej celi, która mówi mu, że znalazła wyjście i odtąd będą się spotykali we snach. Peter nie chce wierzyć. Mary pokazuje mu pierścień.

(Dalszy ciąg na ekranach)

W KINIE

KIEDY MI SMUTNO,
COŚ MI DOSKWIERA,
WTEDY OCHOTA
BIERZE MIĘ SZCZERA
BY KILKA GODZIN
POZOSTAĆ W KINIE,
WTEDY I SMUTEK
MOŻE PRZEMINIE.
BO TAM SIĘ CZUJE,
OBCY, DALEKI,
OD SZAREJ, LUDZKIEJ
CODZIENNEJ RZĘKI —
I PRZEZ CHWIL KILKA
DUCH MÓJ ULATA,
GDZIEŚ... ZA DZIESIĄTE
GRANICE ŚWIATA.

Konserwatorium Pom. Tow. Muzycznego u progu nowego roku szkolnego

Wywiad z dyrektorem konserwatorium p. Piotrem Perkowskim

Pół roku temu pisaliśmy dość obszernie o reorganizacji konserwatorium Pom. Tow. Muzycznego, była to jednak raczej dopiero zapowiedź gruntownych reform, jakie zamierzał przeprowadzić nowy dyrektor, ceniony kompozytor p. Piotr Perkowski, który objąwszy kierownictwo w połowie roku szkolnego mógł stopniowo tylko realizować swe zamiary.

A reformy były naprawdę niedzwołe. Nazwa „konserwatorium“, która wobec reorganizacji szkolnictwa przysługiwać miała tylko szkołom typu wyższego, niebardzo już odpowiadała poziomowi toruńskiej uczelni, poważnie zagrożonej degradacją. Jest to niewątpliwie wielką zasługą kuratora Pom. Tow. Muzycznego p. sędziego Hermana, że zdołał przezwyciężyć piętrzące się trudności i przekonać czynniki miarodajne o konieczności utrzymania wyższej szkoły muzycznej w stolicy Pomorza.

P. dyr. Perkowski z niezwykłą energią i zapałem zabrał się do dzieła. O stopniowych zmianach informowaliśmy stale naszych czytelników: więc o pozyskaniu do grona pedagogicznego szeregu nowych sił z wybitnym pianistą p. Henrykiem Sztompką na czele, o przeprowadzeniu uczelni do nowego lokalu w „Dworze Artusa“, o organizowaniu orkiestry symfonicznej Pom. Tow. Muzycznego itp.

W dniu 2 bm. konserwatorium P. T. M. rozpoczyna nowy rok szkolny; w związku z tem uprosiliśmy dyrekcję o udzielenie piśmiennemu naszemu informacji o jej planach i zamierzeniach.

W NOWEJ SIEDZIBIE.

Wizytę w konserwatorium rozpoczynamy od zwiedzenia lokalu uczelni na pierwszym piętrze w reprezentacyjnym gmachu miejskiego „Dworu Artusa“. Obszerna salka służąca dawniej „Lutni“ oraz szereg pokoiów, w których przez długie lata uprawiano „grę“ innego zgoła rodzaju, wymagały poważnych adaptacji. W salce mogącej pomieścić przeszło 100 osób, poustawiano pulpity i krzesła; przeznaczono ją na lekcje zbiorowe przedmiotów teoretycznych, na próby orkiestrowe i chórowe. Tutaj odbywać się będą również wieczory kameralne dla członków P. T. M. i gości.

Lekcje instrumentalne i wokalne odbywać się będą w 14 salach wykładowych. Fortepiany i pianina poddane zostały gruntownemu remontowi w fabryce firmy Arnold Fiebigler, która dostarcza również nowego fortepianu swej firmy a do sali koncertowej wstawi koncertowego Bechsteina.

Słowem, zarówno ciało profesorskie jak i uczniowie doczekali się nareszcie warunków umożliwiających normalną pracę.

Zwiedziliśmy lokal uczelni przechodząc z p. dyr. Perkowskim do jego gabinetu. Rewelacja! Piękne meble, dywan, całe gustowne urządzenie — to da r. pewnego mecenaesa sztuki. Vivant sequentes!

ROZWÓJ UCZELNI.

— Jakże, panie dyrektorze, zaszły zmiany w konserwatorium w ubiegłym roku szkolnym?

— Kiedy w styczniu br. obejmowałem kierownictwo, konserwatorium posiadało 70 uczniów i 5 profesorów; do końca roku liczba uczniów wzrosła do 150. Liczba wykładowców do 11. Aczkolwiek postępy uczniów w niektórych klasach były bardzo dobre, nie zakończyliśmy roku szkolnego popisem, odkładając go do tej chwili, kiedy będziemy mogli wykazać naprawdę wyniki naszej własnej pracy.

— Do jakiego typu szkół będzie można zaliczyć zreformowane konserwatorium P. T. M.?

Konserwatorium nasze w myśl obowiązujących przepisów ministerstwa WR. i OP. będzie uczelnią artystyczną typu wyższego, z prawem wydawania dyplomów. Dążymy do tego, aby dyplom naszej uczelni w przyszłości coś znaczył, aby był istotnie gwarancją, że absolwent coś umie, bez względu na to czy poświęca się muzyce dla przyjemności, czy też obiera ją jako swój zawód.

— Czy jednak, panie dyrektorze, produkcja nowych zastępów zawodowców nie jest ryzykowna? Słyszy się przecież o braku pracy wśród muzyków...

— Nie sądzę. Muzycy zdolni, posiadający gruntowne wykształcenie fachowe są zawsze jeszcze poszukiwani. A przytem stwier-

dzić można właśnie obecnie objaw bardzo pocieszający: ogólny nawrót ku muzyce.

— Pomimo radja, a może nawet za jego przyczyną? Jakże przedmioty wykłada się w konserwatorium i jaki będzie skład gro-

laureat konkursu szopenowskiego p. Grzybowski oraz p. Drzewiecka.

Klasy skrzypiec: pp. prof. Stefan Wojciechowska i Skórczanka.

Klasy wiolonczeli: p. prof. Kowalski.



U góry, gabinet dyrektora konserwatorium, u dołu sala wykładowa przedmiotów teoretycznych. W środku dyrektor Piotr Perkowski.

na profesorskiego w nowym roku szkolnym?

— Mamy klasy śpiewu, fortepianu, skrzypiec, wiolonczeli, instrumentów dętych i teoretyczne, obowiązkowe dla wszystkich uczniów. Grono profesorskie zostało już ustalone, możliwe są jednak jeszcze pewne zmiany.

Klasy fortepianu prof. Sztompka (kurs wyższy), pp. Chojecki, Kurpisz, Stefanowa a prawdopodobnie także młody pianista

Klasy śpiewu: p. dr. Drexler - Paśławska.

Klasy teoretyczne: dyr. Perkowski i prof. Moczyński.

Klasy instrumentów dętych: prof. Grabowski.

Klasa organowa otwarta zostanie skoro tylko konserwatorium otrzyma organy. Sprawa ta jest już zasadniczo załatwiona. Organy z seminarjum w Lesznie przyniesiono uczelni naszej jako depozyt; będą one usta-

wione w sali koncertowej. Klasę organową poprowadzi p. wicedyrektor Moczyński.

Oprócz tych klas zaprowadzamy w b. roku klasę pedagogiczną fortepianu, aby przygotować zastęp pedagogów fortepianowych. Obowiązek gry fortepianowej wprowadziliśmy poza to dla uczniów innych klas instrumentalnych i klas śpiewu. Uczniowie klas instrumentów smyczkowych i dętych biorą również udział w orkiestrze Pom. Tow. Muzycznego.

— Czy konserwatorium przyjmuje także uczniów początkujących?

— Owszem, mamy kurs przygotowawczy dla najmłodszych „adeptów sztuki“. Początki to — jak wiadomo — w muzyce rzecz niezmiernie ważna, niemal decydująca o późniejszym rozwoju talentu, to też już na tym najniższym stopniu nauczanie musi być powierzone wytrawnym siłom pedagogicznym.

KURS NAUCZYCIELSKI.

— Czytaliśmy niedawno o kursie nauczycielskim, który otwiera się przy konserwatorium. Jakże są jego cele?

— Celem tego kursu jest wykształcenie nauczycieli muzyki i śpiewu jako przedmiotu nauczania w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach (liceach pedagogicznych). Trzyletnie kursy tego rodzaju prowadzone były dotąd w Warszawie, Lwowie i Poznaniu. O ile zgłosi się odpowiednia ilość kandydatów, kurs nauczycielski uruchomimy z początkiem października br.

Rok szkolny rozpoczynamy jutro. Uroczyste otwarcie z udziałem władz nastąpi w połowie miesiąca i prawdopodobnie przybędzie na nie z Warszawy Karol Szymanowski. Z pierwszym popisem wystąpimy w grudniu.

Oto garść wiadomości o działalności i planach konserwatorium P. T. M. udzielonych nam łaskawie przez p. dyr. Perkowskiego. O planach koncertowych Pom. Tow. Muzycznego w nowym sezonie — z braku miejsca napiszemy osobno. A. R.

mitowanych będzie z Opery Warszawskiej, poza to z Lwowa, z Poznania, z zagranicy. Nadawane będą również opery ze studjów, które w swym programie przewidują przedewszystkiem opery polskie.

Z Filharmonji Warszawskiej można już dzisiaj zapowiedzieć transmisje 15 piątkowych koncertów, 9 wtorkowych koncertów nadadzą rozgłośnie regionalne. Raz w miesiącu we wtorek nadawane będą koncerty z „Romy“. W poniedziałki zaś grać będzie orkiestra symfoniczna Polskiego Radja ze studja. Należy jeszcze wspomnieć o „Porankach“ i południowych koncertach ze stacji regionalnych, które będą posiadały program popularny. W dziale muzyki kameralnej uwzględniony będzie cykl 10 sonat skrzypcowych Beethovena.

„Repertuar audycji chóralskich ma objąć kilka kantat J. S. Bacha, „Requiem“ Mozarta, a z polskich utworów: „Stabat Mater“ Szymanowskiego i Mszę Żałobną Kozłowskiego.

Audycje „Cała Polska śpiewa“ będą miały nieco zmienioną formę to znaczy będą powierzone wyłącznie wyszkolonym śpiewakom, oraz solistom z przygodnym nierzad udziałem instrumentów. Program tego cyklu ilustrować będzie barwna pieśń ludowa.

Poza wymienionymi audycjami program zimowy przewiduje jeszcze wiele ciekawych nowości, które podane zostaną do wiadomości radiosłuchaczy w odpowiednim czasie.

Programy radiowe

Wtorek, 1 września

PROGRAM OGÓLNOPOLSKI

8.30 Pieśń — Gimnastyka — Muzyka (płyty).
7.00 Komunikat meteor. dla zawodników Gordon-Bennetta. 7.30 Dziennik poranny. 7.30 Programy lokalne. 11.37 Sygnał czasu — hejnał oraz komunikat meteor. dla zawodników Gordon - Bennetta. 12.05 Programy lokalne. 12.15 Dziennik południowy. 12.25 Koncert w wykonaniu Zespołu Kameralnego Niny Mańskiej. 13.30 Wiadomości gospodarcze. w wykonaniu Adama Astona. 13.00 Programy lokalne. 14.45 „Bitwa pod Beresteczkiem“ — odczyt, wygł. Aleksander Czołowski (ze Lwowa). 17.00 Piosenki w wykonaniu Adama Astona. 18.00 Programy lokalne. 18.50 Pogadanka aktualna. 19.00 — 20.30 i 20.45 — 21.00 Audycje z Wystawy Radiowej. 19.00 Koncert w wykonaniu Małej Orkiestry P. R. pod dyr. Zdzisław Górzyskiemu z udziałem Heleny Lipowskiej (sopran), Antoniego Gołębińskiego (tenor) i Kazimierza Blaschke (wiolonczela). W przerwie: „Odwaga pani Sestiffe“, skecz Jacka Londona, w radjof. Andrzeja Wodzinowskiego. 20.30 „Blaski, cienie i perspektywy powieści biograficznej“ — szkic literacki Teodora Parnickiego (ze Lwowa). 20.45 Dziennik wieczorny (z Wystawy Radiowej). 20.55 Pogadanka aktualna (z Wystawy Radiowej). 21.00 Koncert: Chór solistów przy Konserwatorium P. T. M. we Lwowie pod kierownictwem Jerzego Kotłaczkowskiego. 21.30 Koncert rozrywkowy (z Wilna). Wykonawcy: Orkiestra Kameralna pod dyr. Sylwestra Czernowskiego oraz Michał Zabejda-Sumicki (tenor). W przerwie o godz. 22.00 Waldemór sportowy. 23.00 — 24.00 Program lokalny dla Warszawy.

ROZGŁOSIENIA POMORSKA.

6.00 Pieśń „Kiedy ranne wstają zorze“. 6.06 „Na dziedzińcu“ (płyty). 6.23 Program na dzisiaj. 6.28 — 6.33 Para informacyj. 12.05 — 12.15 Skrzynka rolnicza — omówi inż. Andrzej Mikulicz. 14.30 Melodia za melodią (płyty). 15.30 — 15.45 wcz. 14.30 Melodia za melodią (płyty). 15.30 — 15.45 Popularne utwory symfoniczne (płyty). 18.00 — 18.10 „Bocki w odlecie“ — pogadanka, wygł. Konstanty Ossowski. 18.10 Melodia ludowa (płyty). 18.25 Pogadanka aktualna. 18.30 — 18.50 Koncert radiomowy.

ś. p.
adwokat **JÓZEF MAJCHRZAK**

zmarł w dniu 31 sierpnia 1936 r.

Jako honorowy Radca miejski i Członek Magistratu — spełniał gorliwie i sumiennie swe obowiązki, poświęcając swoje siły dla dobra i rozwoju miasta.

Chciej Jego pamięć!

Zarząd Miejski w Bydgoszczy.

Bydgoszcz, dnia 1 września 1936 r.

5617

Ciekawe audycje muzyczne w sezonie zimowym Polskiego Radja

Zimowy sezon Polskiego Radja, który rozpocznie się z dniem 2 października został już w zasadniczych liniach nakreślony. Dział muzyczny jako zajmujący największe miejsca w programach radiowych, uwzględniony będzie w sezonie zimowym, tak jak i w sezonie letnim ze specjalną uwagą. Do programu wprowadzone będą szereg nowości, szereg nowych rodzajów audycji oraz atrakcyjnych imprez.

Audycje chopinowskie posiadać będą zmienioną formę. Będą to „Opowieści o Chopinie“, cykl koncertów, poprzedzonych literackimi „monografiami“ na tematy z życia Chopina. Do współpracy powołano znanych pisarzy jak Kaden-Bandrowski, Jarosław Iwaszkiewicz, Witold Hulewicz i inni. Poza temi audycjami projektowany

jest cykl 14-16 koncertów chopinowskich w wykonaniu najlepszych chopinistów różnych narodowości, angażowanych w porozumieniu z radjofonjami obcemi. Przedłużony będzie również cykl koncertów pt. „Laureaci grają Chopina“. W audycjach tych wystąpią wyeliminowani do konkursu chopinowskiego, jaki jest projektowany na marzec roku 1937.

Drugim, również ciekawym cyklem audycji będą „Sylwetki kompozytorów“, będzie to szereg wieczornych, nadawanych co czwartek audycji poświęconych różnym kompozytorom polskim z epoki romantycznej, a więc obejmującej współczesnych kompozytorów polskich.

Równie bogato zapowiadają się w sezonie zimowym opery. Sześć audycji trans-

Elektryczne urządzenia bezpieczeństwa ruchu pociągów w węźle warszawskim i na odcinkach elektryfikowanych

Przy wykonaniu urządzeń bezpieczeństwa ruchu pociągów na linii średnicowej (na odcinku Warszawa Zachodnia — Warszawa Wschodnia) wprowadzono po raz pierwszy na kolejach polskich elektryczną sygnalizację świetlną i blokadę linjową samoczynną oraz zastosowano w szerszym zakresie nowoczesne urządzenia nastawcze elektryczne.

W elektrycznej sygnalizacji świetlnej używa się t. zw. semaforów i tarcz ostrzegawczych świetlnych, na których sygnały, zarówno we dnie, jak i w nocy dawane są za pomocą barwnych światel — elektrycznych podczas gdy w sygnalizacji zwykłej, w której stosuje się semaforami (i tarcze ostrzegawcze mechaniczne), sygnały we dnie dawane są za pomocą ramion (lub tarcz), a w nocy za pomocą światel z latarni, oświetlonych naftą. Semaforami świetlnymi posiadają tę zaletę w porównaniu z semaforami ramiennymi, że wskutek zastosowania specjalnych soczewek, sygnały na nich są widzialne z większej odległości, niż na semaforach ramiennych, zwłaszcza w nocy i w niesprzyjających warunkach atmosferycznych, jak pod czas mgły, śnieżyca, deszczu itp. Oprócz tego np. w tunelach, tylko sygnalizacja świetlna może spełnić zadanie należytej widzialności sygnałów przez maszynistę pociągu. Również na odcinkach elektryfikowanych, gdzie semaforami ramiennymi i tarczami ostrzegawczymi mechanicznymi są źle widzialne wskutek zasłaniania ich przez słupy, wsporniki i przewody sieci trakcyjnej, tylko semaforami i tarczami świetlnymi, odpowiednio umieszczone mogą zapewnić dobrą widzialność sygnałów i przyczynić się do podniesienia bezpieczeństwa ruchu. Względem ten skłonił Ministerstwo Komunikacji do zastosowania sygnalizacji świetlnej na wszystkich odcinkach elektryfikowanych, tj. Warszawa — Żyrardów, Warszawa — Otwock i Warszawa — Mińsk Mazowiecki. Aby uniknąć niebezpieczeństwa, mogącego powstać wskutek przepalania żarówki w semaforach świetlnych stosowane są specjalne żarówki z podwójnym włóknem. Koszty urządzenia semaforów świetlnych są wyższe, niż koszty u-

ządzenia semaforów ramiennych, jakkolwiek same przyrządy sygnałowe są znacznie tańsze, a na podróżowanie wpływa koszt kabli, które są znacznie droższe od pedni drutowych. Jeżeli chodzi o koszty eksploatacyjne, to oświetlenie semaforów świetlnych wskutek zastosowania żarówek o małej mocy nie wypadła drożej od oświetlenia naftowego semaforów ramiennych, a koszty utrzymania semaforów świetlnych są minimalne, ponieważ niema w nich żadnych części ruchomych, wymagających regulacji i smarowania. W bieżącym sezonie budowlanym są już na ukończeniu roboty na st. Pruszków i przystępuje się do wykonania robót na odcinkach: Warszawa — Otwock i Warszawa — Mińsk.

Zakończenie olimpiady mózgów Capablanca i Botwinnik zwycięzcami

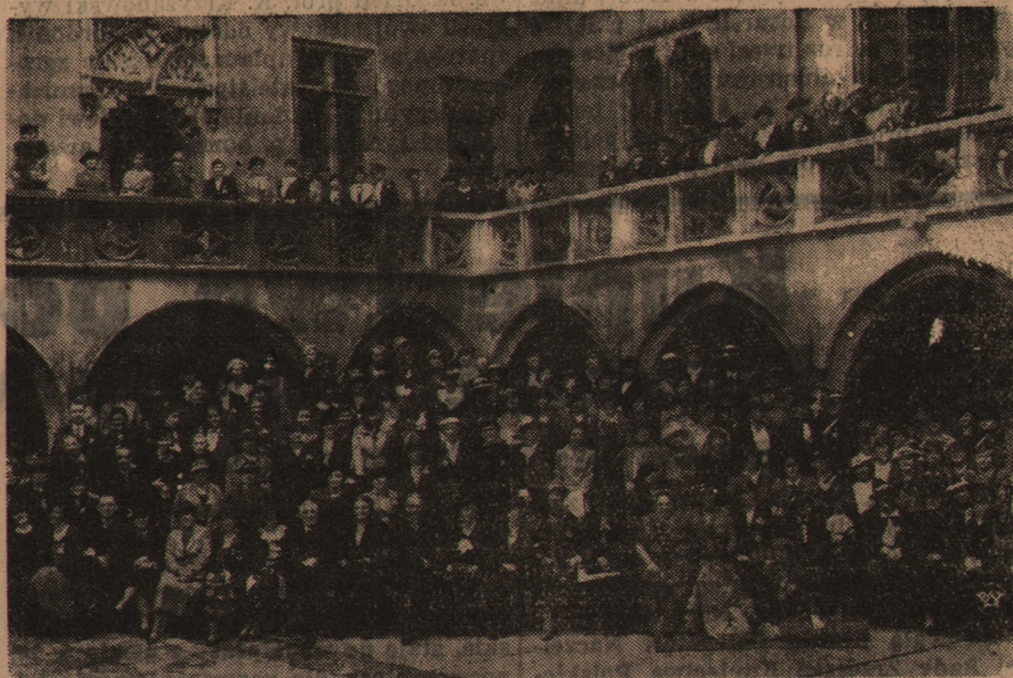
Londyn, 30. 8. (PAT) W 14-ej rundzie turnieju szachowego w Nottingham rozegrało następujące partie: Alechin wygrał z Tartakowerem, Flohr z Bogolubowem, Lasker z Winterem. Partie Fine—Capablanca oraz Alexander—Tylor, Euwe—Botwinnik, Vidmar—Thomas zakończyły się na remis. Rzeszewski był wolny.

W 15-ej i ostatniej rundzie turnieju szachowego w Nottingham rozegrano następujące partie: Fine wygrał z Tylorem, Lasker z Alexandrem, Euwe z Thomasem, Rzeszewski z Vidmarem. Partie Flohr—Tartakower, Capablanca—Bogolubow, Botwinnik—Winter zakończyły się na remis. Alechin był wolny.

W rezultacie Capablanca i Botwinnik uzyskawszy równą ilość punktów, zajęli równoległe pierwsze miejsce i między nich podzielona będzie pierwsza i druga nagroda. Capablanca i Botwinnik uzyskali po 10 pkt. każdy, Euwe, Fine, Rzeszewski po 9 i pół pkt. każdy, Alechin 9 Flohr i Lasker po 8 i pół pkt. każdy, Vidmar wraz z Bogolubowem i Tartakowerem po 5 i pół pkt., Tylor 4 i pół pkt., Alexander 3 i pół pkt., Thomas 3 pkt., Winter 2 i pół pkt.

W ogólnej punktacji drużynowej Irowadzi Polska 88 pkt. i 9 partij niedokończonych, Węgry 85,5 (14), Niemcy 84 (11), Jugosławia 83 (14), Czechosłowacja 77,5 (14), Austria 73 (16). Ze względu na znaczną ilość niedokończonych partij ostatnia punktacja nie daje właściwego obrazu stosunku sił. Najlepiej jednak stoją Węgry i przypuszczać należy, że zajmą one pierwsze miejsce. O drugie miejsce walka rozegra się prawdopodobnie między drużynami polską, jugosłowiańską i niemiecką.

Z Kongresu Federacji Kobiet z wyższym wykształceniem



W Krakowie odbywa się Kongres Międz. Federacji Kobiet z wyższym wykształceniem. Zdjęcie nasze przedstawia grupę wszystkich uczestniczek Kongresu, pośrodku z ministrem W. R. i O. P. prof. Świątosławskim, rektorem U. J. prof. Maziarzskim, prezydentem m. Krakowa dr. Kaplickim i przewodniczącą Kongresu prof. Westerdyk. Fotografia została dokonana na gotyckim dziedzińcu Biblioteki Jagiellońskiej.

Niezawodny sposób na muchy

Pewien rolnik polski na Mazurach (Prusy Wschodnie) wpadł na oryginalny sposób wypędzenia much. Rolnik ten zamieszkuje w powiecie szczytnowskim tak opisuje swój „wynalazek”. Było u mnie tyle much, że w izbie ani wysiedzieć ani nawet obiadu podać nie było można. Było tego chyba z parę tysięcy. Tak ja się trapię jak się to tego pozbyć — ale Pan Bóg dał mi dobrą myśl. Pewnego dnia poszedłem z synami do stodoły, przynieśliśmy stąd młynek do czyszczenia zboża, ustawiliśmy go w izbie przy oknie. Żona otworzyła okno, a my co sił dalej kręciliśmy młynek. W tym czasie żona zaczęła muchy zganiać ku oknu. Tu, od kręcenia młynkiem powstał tak silny prąd powietrza, że wszystkie muchy „wyciągnęły” na dwór. W izbie już nie było ani jednej. Zrobiłem to samo w oborze i stodole. Tak powtórzyłem z kilka razy i teraz możemy w izbie spokojnie jeść i spać, muchy nam nie przeszkadzają.

Młynek do oczyszczania zboża okazał się lepszym środkiem na muchy, niż wszystkie lepy i inne środki chemiczne.

Córka negusa siostrą miłosierdzia



16-letnia córka negusa, ks. Tsahai kształci się na pielęgniarkę w szpitalu dziecięcym w Londynie

Sprzeczne wiadomości o Władysławie Zbyszku-Cyganiewicz

Z Rio de Janeiro donoszą: Tutajskie pisma podały wiadomość, że Władysław Zbyszko-Cyganiewicz zginął w Madrycie. Jedne pisma twierdziły, że padł ofiarą napadu patrolujących żołnierzy wojsk rządowych, inne zaś, że podobno wziął czynny udział w walkach po stronie rewolucjonistów. Przebywający w Rio Zbyszko-Cyganiewicz starszy (Stanisław) zapytywany przez

dziennikarzy potwierdził fakt, że brat jego przebywał ostatnio w Madrycie, natomiast nie mógł udzielić bliższych informacji o jego losach. Natomiast jedno z pism doniosło, iż Cyganiewicz zdołał uciec z Madrytu do Casablanca, gdzie wsiadł na jakiś amerykański statek i wylądował w Nowym Jorku.

Sukno z ludzkich włosów Chińskie warkocz

W mieście Augusta w stanie Georgja w Ameryce Północnej, kwitnie mało komu znany przemysł, mianowicie wyrób „sukna do wyciskania oleju”. Do wyrobu tego sukna używane są włosy ludzkie. Potrzebne jest ono do wyciskania oleju z ziaren bawelnianych, lnianych i sionecznikowych. Tam bowiem potrzebna jest wytrzymałość i odporność na zmiany temperatury, a tego zwykle sukno nie posiada. Używa się do tego dużych pras, przy wielkiej produkcji prasuje się za pomocą potężnych maszyn hydraulicznych. Te właśnie maszyny wymagają dodatku, w postaci tkaniny z ludz-

kich włosów. Najodpowiedniejszymi do tych tkanin są włosy Chińczyków, to też setki tysięcy rodzin chińskich sprzedaje swe włosy wędrownym agentom, którzy przez swe centrale dostarczają je do Ameryki. Tak więc co roku na rynku światowe wędruje z Chin około 1½ miliona warkoczy ludzkich. Jak już wspomnieliśmy, najwięcej tych oryginalnych warsztatów tkackich jest w Ameryce, w stanach Texas, Luisjana i Południowa Karolina. Kilka zaś dużych zakładów podobnego rodzaju jest także we Francji i w Niemczech.

„Błękitną wstęgę Atlantyku” „Queen Mary” zdobył wreszcie dla Anglii

Londyn, 31. 8. (PAT) Statek „Queen Mary” zawiązał do Southampton o godz. 12,40, entuzjastycznie powitany z okazji zdobycia „błękitnej wstęgi” dla W. Brytanii. Statek płynął z przeciętną szybkością 30,63 węzłów

na godzinę, przebywając trasę w ciągu 3 dni, 23 godzin, 57 minut, co wynosi o 3 godziny 37 min. mniej od rekordu „Normandii”, płynącej z szybkością przeciętną 30,31 węzłów na godzinę.

Szczur zwalczył człowieka

Na jednej z wysp położonej na południowym Atlantyku, rozpowszechniła się plaga szczurów tak dalece, że cała ludność w ilości 167 osób zamieszkujących tę wyspę, postanowiła wyemigrować.

Wszystkie środki stosowane, zwalczające tę plagę, zawiodły. Szczury niszczyły wszystkie zapasy żywności, atakując ustawicznie człowieka. Wyczerpani mieszkańcy zaczęli ewakuowania ich z tej wyspy.

Wybuch w kopalni Jeden górnik rozerwany

Dnia 28 bm. o godz. 20,20 wydarzył się na kopalni Walenty — Wawel w Rudzie Śląskiej tragiczny wypadek, który posłał za sobą ofiary w ludziach. Na jeden z filarów w podziemiach kopalni przywiózł górnik Cebula materiał wybuchowy, przeznaczony do rozsadzania brył węgla. W czasie przygotowywania ładunku nagle z nieustalonej przyczyny materiał eksplodował. Wskutek przedwczesnej eksplozji górnik Cebula został siłą wybuchu rozerwany, ponosząc śmierć na miejscu. Znajdujący się obok dwaj górnicy doznali ciężkich poparzeń na całym ciele. Czwarty górnik, pracujący na tym samym filarze, wyszedł z wypadku z lżejszymi poparzeniami.

Jesienne kłopoty gospodyni

Uosobieniem jesieni jest postać uginająca się pod ciężarem różnych owoców. I rzeczywiście w tym czasie owoców wszędzie w bród. Mozola się nasze panie i gospodarze. Smażą konfitury, marmelady i soki. Zwłaszcza te ostatnie są ogromnie ważne i nie może ich brakować w żadnym gospodarstwie.

Można je jednak mieć i bez trudu i muzu, a równocześnie prawie za taką samą cenę, jak w domu. Mówimy tu o sokach zamkowych wyroku Państwowych Zamkowych Zakładów Przemysłowych w Cieszyźnie. Sama firma daje gwarancję najlepszych jakości owoców i użycia rafinowanego cukru. Produkowane zaś w nowoczesnie urządzonych zakładach wszystkie te soki: malinowe, wiśniowe, cytrynowe, porzeczkowe, poziomkowe itd. są pod względem konsystencji i dobroci lepsze niż najlepsze soki domowe.

Specjalnej uwadze należy polecić Ekstrakt żórawinowy, pochodzący z tej samej wytwórni. Jest to skondensowany w specjalnych aparatach niesłodzony sok z żórawin, nadający się doskonale do robienia soków słodkich lub też do bezpośredniej konsumpcji z wodą lub herbatą w ilości pół łyżeczki na szklanke z dodatkiem cukru do smaku.

Wódz naczelny leci na inspekcje



Naczelny wódz angielskiej armii terytorjalnej gen. Kirke wsiada do samolotu, by udać się na inspekcję obozu ćwiczebny Weybourn

KALENDARZYK
Wtorek, 1. 9.: Idziego.
Środa, 2. 9.: Stefana.
Czwartek, 3. 9.: Bronisławy.

PRZEWIADYwany PRZEBIEG POGODY

Pogoda o zachmurzeniu zmiennym, większym na północy. Przelotne deszcze o charakterze szkwałowym. W dalszym ciągu chłodno. Umiarkowane i porwiste, na wybrzeżu i w dzielnicach północnych silne wiatry północno-zachodnie.

STAN WODY W WISŁE

Poziom wody w Wiśle wynosił dn. 31 bm. o godz. 7 rano (w nawiasach stan z dnia poprzedniego): Kraków -2,26 (2,48); Zawichost +1,71 (1,56); Warszawa +0,92 (0,94); Toruń +0,63 (0,62); Fordon +0,59 (0,58); Chełmno +0,44 (0,41); Grudziądz +0,60 (0,58); Korzeniewo +0,74 (0,74); Piekło -0,02 (0,01); Tczew -0,10 (0,10); Elbląg +2,38 (2,38); Schiewenherst +2,50 (2,58).
Temperatura wody w Wiśle +13,9 (13,5).

Na bruku bydgoskim

Ostrzeżenia. Na szosie państwowej Bydgoszcz - Nakło w km. 98,0-99,050 i 99,4-100,1 przystępuje się do odnowienia powłoki tłuczniowej, wskutek czego ruch kołowy na tym odcinku będzie utrudniony. Podczas pracy utrzymywany będzie ruch kołowy na letnim torze. Prace potrwać od 1 do 20 września br.

6-letnie dziecko pod kołami samochodu. Zam. przy ul. Wysokiej 25 Roman Paszker powiadomił wczoraj policję, iż jadąc o negdaj około godz. 9 ulicą Szubińska najeżdżał samochodem 6-letnią Jadwigę Gruszkę (Szubińska 17). Wskutek wypadku nie szczęśliwa dziewczynka doznała złamania prawej nogi, odnosząc ponadto ogólne ciężkie obrażenia na całym ciele. W stanie bardzo poważnym odwieziono Jadwigę G. do szpitala Dżakonisek.

Prywatna 6-klasowa szkoła powszechna koed. pod wezw. św. Kazimierza - wraz z przedszkolem dla dzieci od lat 3 do 6 - w Bydgoszczy, ul. Cieszkowskiego 6, I p. Początek roku szkolnego dnia 3 września o godz. 8,30. Informacje od godz. 10 do godz. 14. Telefon 1203. (5336)

Skradli ruchomy warsztat rzemieślniczy. Nieznany złodziej skradł onegdaj z ul. Mostowej pozostawiony bez opieki wózek z narzędziami rzemieślniczymi na szkole Wałczyńskiego (Dworcowa 44).

Przyjechał na rowerze - do domu wrócił pieszo. Mieszkaniec jednej z wsi podbydgoskich Wilhelm Witt pozostawił swój rower przy ul. Libelta 14, a gdy po chwili powrócił - stwierdził już tylko brak swej maszyny. Rad nierad biedak wrócić musiał do domu pieszo.

Średnia Szkoła Zawodowa Żeńska w Bydgoszczy, ul. Konarskiego 5 przyjmuje zapisy uczęszania na 1-letni kurs krawiectwa-bielizniarski oraz 1-letni kurs gospodarstwa domowego codziennie od godz. 11-13 do dnia 31 bm. włącznie. (4360)

Dyrekcja Miejskiego Katolickiego Gimnazjum Żeńskiego w Bydgoszczy podaje do wiadomości, że nowy rok szkolny rozpocznie się w czwartek, dnia 3 września br. o godz. 8,30 uroczystym nabożeństwem w kaplicy szkolnej.

Kierownictwo Miejskiej Szkoły Powszechnej przy Miejskim Katol. Gimnazjum Żeńskim w Bydgoszczy podaje do wiadomości, że nowy rok szkolny rozpocznie się w czwartek, dnia 3 września br. o godz. 10 uroczystym nabożeństwem w kaplicy szkolnej.

Szkolne artykuły piśmiennicze w największym wyborze, najlepszym gatunku i po niskich cenach otrzymać można w hurtowni papieru i materiałów piśmienniczych Kazimierz Bartel, Sniadeckich 38. Wymieniona firma, znana ze swej solidności od 1920 r., polecamy przy uskuteczaniu większych zakupów artykułów szkolnych i biurowych, a szczególnie odprowadzawcom.

Tow. Ginn. Sokół III Zebranie zarządu, oraz komisji budowy szalasu odbędzie się dnia 1 września br. o godz. 18,30 u druha Woźniaka ul. Gdańska 1-4. Ważne sprawy, obecność wszystkich konieczna.

Ciągnięcie loterii fantowej w Zakładzie XX Misjonarzy

W Zakładzie XX Misjonarzy na Bielawkach odbyło się ub. soboty ciągnięcie loterii fantowej urządzonej przez Stowarzyszenie św. Wincentego à Paulo na budowę nowego kościoła.

Ciągnięcie odbyło się zgodnie z przepisami prawnymi, notarialnie, przy udziale oficjalnie zaproszonych przedstawicieli władz, duchowieństwa, społeczeństwa i prasy.

Posiadacze losów mogą sprawdzić numery wylosowanych fantów w Komitecie loterii. Oficjalna lista wygranych opublikowana zostanie w najbliższych dniach.

Nieznaczny wzrost kosztów utrzymania w czerwcu i lipcu br.

Jak wynika z obliczeń, dokonanych przez wydział ewidencji ludności w Bydgoszczy - koszty utrzymania wzrosły nieznacznie w miesiącach czerwcu i lipcu br.

W czerwcu wzrost kosztów utrzymania wyniósł 0,4%, w lipcu zaś 0,21%. W obydwóch miesiącach podrożały nieco artykuły pierwszej potrzeby.



Wtorek, dnia 1 września

Popularyzacja odczytów prof. Krzyżanowskiego w Bydgoszczy „Morze łez i krwi” w środę poraz 3-ci

Podobnie jak w innych miastach - odczyty prof. Krzyżanowskiego zdobyły sobie w Bydgoszczy szeroką popularność i uznanie.

Po dwóch poprzednich prelekcjach ceniony prelegent wygłosi w środę, dnia 2 września br. w Resursie Kupieckiej w Bydgoszczy po raz trzeci swój wielce ciekawy wykład ilustrowany 50 przeźroczkami. Ze względu na aktualny temat prelekcję prof. Krzyżanowskiego polecamy szerokim sferom naszego społeczeń-

stwa. Ceny biletów od 50 gr. do 1 zł.

Oprócz odczytów wygłoszonych w Bydgoszczy prof. Krzyżanowski odwiedził w czasie swego krótkiego pobytu na naszym terenie miejscowości okoliczne. Ub. niedzieli prof. K. Krzyżanowski wygłosił swój ciekawy odczyt w Fordonie, spotykając się z aplauzem licznie zgromadzonego obywatelstwa. W organizacji odczytu w Fordonie prelegentowi dopomógł życzliwie p. burmistrz Wawrzyniak.

Kupiectwo polskie na Fundusz Obrony Narodowej Odezwa Komitetu głównego i bydgoskiego

Kupiectwo polskie, oprócz ofiar złożonych indywidualnie przez wielu właścicieli placówek handlowych, postanowiło wspólnym wysiłkiem zbiorowym zasilić Fundusz Obrony Narodowej.

Uchwałą Zjazdu Delegatów Naczelnej Rady Zrzeszeń Kupieckiego, został powołany do życia Komitet główny Zbiórki Kupieckiego Chrześcijańskiego na Fundusz Obrony Narodowej w Warszawie, który wystosował następującą odezwę do ogółu kupców-chrześcijańskich:

„Nieufność wzajemna narodów powoduje coraz większy wyścig zbrojeń. Układy i sojusze nie wystarczają. Sytuacja według oświadczeń wielu mężów stanu jest groźna.

Polska nie może patrzeć obojętnie na to, co się dokłada niej dzieje.

Naczelny Wódz Sił Zbrojnych wezwał całe społeczeństwo do współpracy z armją nad wzmocnieniem siły i obronności naszej Ojczyzny, wezwał do poniesie-

nia materialnych ofiar na cele Funduszu Obrony Narodowej.

W poczuciu obowiązku i odpowiedzialności za losy Państwa, wierne swym tradycjom kupiectwo chrześcijańskie, staje do współpracy z armją w jej poczynaniach dla zagwarantowania pokoju i bezpieczeństwa.

Komitet Główny Zbiórki Chrześcijańskiego Kupieckiego na Fundusz O. N., utworzony przez wszystkie organizacje kupieckie, wchodzące w skład Naczelnej Rady Zrzeszeń Kupieckiego Polskiego, przystąpił do zbiórki na F. O. N., przeznaczając ofiary na zakup samolotów bojowych.

Komitet Główny (ul. Zielna 50 w Warszawie) wzywa ogół kupieckiego do wzięcia udziału w tej akcji, do łączenia się w miejscowe kupieckie komitety zbiórki i do składania ofiar w P. K. O. na konto nr. 70009 Kupieckiego Chrześcijańskiego na F. O. N.”

Zamach samobójczy młodej dziewczyny

Wczorajszej nocy w mieszkaniu swoich rodziców targnęła się na życie 19-letnia Stefania K. (ul. Lokućka 23). Młoda dziewczyna pragnąc przerwać nie swego życia, wychyliła do ust zawartość buteleczki lizolu.

Wozem pogotowia ratunkowego odwieziono desperatkę do lecznicy. Stan zamachowczyni jest beznadziejny. Przyczynę rozpaczliwego kroku dotąd nie ustalono.

Echa włamania do składnicy drogerijnej

Niedawno temu donieśliśmy o włamaniu do piwnicy domu nr. 9 przy ul. Pomorskiej, gdzie nieznani złodzieje skradli większą ilość wyrobów kosmetycznych i drogerijnych wartości 600 zł. na szkodę p. Ludmily Góreckiej.

W wyniku dochodzeń policyjnych zdołano ujawnić włamywaczy, którzy zasiedli onegdaj za czyn swój przed Sądem Grodzkim w Bydgoszczy.

Pierwszy z oskarżonych, 36-letni robotnik Seweryn Lipiński, przyznał się do kra-

dzieży i włamania, oświadczając, iż łup przeniósł do mieszkania współoskarżonego Stefana Muchy. 34-letni Stefan Mucha tłumaczył się, iż nie wiedział, że złożone u niego towary pochodzą z kradzieży. Trzeci wreszcie oskarżony, 28-letni Jan Piechocki, nie przyznał się do winy, twierdząc, iż nie ułatwił kradzieży głównemu oskarżonemu. Po przesłuchaniu świadków sąd skazał Lipińskiego na pół roku więzienia, zaś Muchę i Piekarskiego po miesiącu aresztu.

Ze sportu

Dwa nowe lekkoatletyczne rekordy Pomorza

W ramach niedzielnych zawodów lekkoatletycznych w Bydgoszczy odbyły się próby pobicia rekordów Pomorza. Członek KPW. Pomorzanie Toruń ustalił nowy rekord Pomorza na 10.000 m. w czasie

33,21,8 sek., ponadto Kulecki (KPW. Pom. Toruń) poprawił rekord Pomorza na 200 m. przez płotki wynikiem 28,4 sek. Inne próby nie powiodły się.

O mistrzostwo B-klasy

Na Stadionie im. Marszałka Piłsudskiego w Bydgoszczy odbył się przedwczoraj ciekawy mecz piłkarski o mistrzostwo B-klasy i wejście do A-klasy pomorskiej pomiędzy K. S. Brda i „Gwiazda”. Mecz zakończył się zwycięstwem doskonałej „Brdy” w stosunku 4:0 (3:0). Mecz stał na wysokim poziomie technicznym i obfitował w ciekawe momen-

ty gry. Sędziował p. Kaczmarek. Druga drużyna Polonji bydgoskiej w rozgrywkach niedzielnych o m. B-klasy pokonała pierwszą drużynę Sokola I - 4:2. Mecz towarzyski drugiej drużyny Brdy z drugą drużyną Amatora zakończył się remisem 2:2 (1:1).

TELEFONY.

- Pogotowie pożarowe 06.
- Pogotowie ratunkowe 26-15.
- Straż Pożarna 26-16.
- Policja Państwowa (centrala) 27-00.

DYŻUR APTEK.

- Dyżur nocny aptek do dn. 6 września rb. włącznie pełnią: Apteka przy Bielawach, ul. Gdańska 1, tel. 14-67, Apteka pod Łabędziem, ul. Gdańska 5, tel. 32-04 i Apteka Starmiejska, ul. Długa 39, tel. 33-00.

Repertuar widowisk

Z TEATRU MIEJSKIEGO.

- We wtorek, środę i czwartek „Mał 1 grzeczności”, znakomita krotoczwila Abrahamowicza i Ruszkowskiego, która odniosła niezwykły sukces artystyczny na sobotniej premierze. Nietuzanne wybuchy śmiechu i salwy oklasków towarzyszyły nowej premierze od początku do końca.

„Mał z grzeczności” ma zapewnione długotrwałe powodzenie.

KINA.

- ADRIA: „Bounty” i nadprogram.
- BALTYK: „Jestem zbiegiem” i „Byli sobie dwaj hultaje”.
- APOLLO: „Promenada miłości”.
- KRYSTAL: „Nieśmiertelne melodie”.
- MARYSIENKA: „Zapomniany człowiek” i „Złoto”.
- REWJA: „Wiosenna parada” i „Nocne życie bogów”.

DO BYDGOSKIEGO KUPIECTWA CHRZEŚCIJAŃSKIEGO

Zgodnie z powyższą uchwałą niżej podpisany Komitet bydgoskiego kupieckiego chrześcijańskiego wzywa wszystkich kupców Polaków chrześcijan, tak zrzeszonych jak i niezrzeszonych, by w poczuciu świętego obowiązku i odpowiedzialności za losy Narodu, składało jak najliczniejsze ofiary na cele Funduszu Obrony Narodowej.

Niech nikogo nie zabraknie w szeregach współpracujących z armją w jej poczynaniach, dla zagwarantowania pokoju i bezpieczeństwa.

Za Bydgoski Komitet Kupiecki F. O. N. i
(-) St. Cykowski (-) St. Stoipe
(-) J. Drowek

Tow. Kupców tow. zap. w Bydgoszczy:
(-) A. Bukoń (-) K. Bilecki

Towarzystwo Kupców Detalistów Branży Spożywczej:

(-) W. Zieliński (-) T. Zander

Stowarzyszenie Przedstawicieli Handlowych i Kupców Podróżujących:
(-) A. Leib (-) I. Napierała

Polskie Zjednoczenie Drobnych Kupców.

Zasady zbiórki na F. O. N. wśród kupieckiego chrześcijańskiego, Komitet Główny ustalił jak następuje:

- 1) Zbiórka jest dobrowolna.
- 2) Zbiórka odbywać się będzie drogą indywidualnych wpłat na specjalne konto P. K. O. Głównego Komitetu Kupieckiego nr. 70009. Ofiary na F. O. N. przyjmowane będą również w papierach procentowych (pożyczki państwowe, obligacje i listy zastawne), które winny być składane przez ofiarodawców w biurze Towarzystwa Kupców tow. zap. w Bydgoszczy, ul. Jagiellońska 13.

3) Orientacyjne normy udziału poszczególnych firm w zbiórce, według uchwały Zjazdu Naczelnej Rady Zrzeszeń Kupieckiego Polskiego są następujące: I kategoria od zł 1.000; II kategoria od zł 100 z tem, że udział w zbiórce nie powinien być mniejszy od kwoty równąjącej się 5 proc. opłaconego przez firmę podatku przemysłowego za rok 1935; III kategoria zł 40; IV kategoria zł 5.

4) Niezależnie od dyplomów w M. S. Wojsk, przedsiębiorstwa chrześcijańskie, które spełnią swój obowiązek obywatelski, otrzymają od Kupieckiego Komitetu odcz. zaświadczanie.

Siedziba Komitetu Głównego Zbiórki pod hasłem „Kupiectwa Chrześcijańskiego na F. O. N.” mieści się przy ul. Zielnej 50 (Biuro Stowarzyszenia Kupców Polskich). Siedziba Komitetu Bydgoskiego mieści się w Bydgoszczy, ul. Jagiellońska 13.

Zbudź się MŁODSZA jutro rano

**NOWA ODŻYWKA KOMÓREK
ODŻYWIA SKÓRĘ
PODCZAS SNU**

*Zdumiewający
wynalazek*

Gładka skóra pozbawiona zmarszczek w wieku 60-ciu lat! Kobiety 50-cioletnie wyglądające tak samo młodo, prawie jak ich córki! Napozór zdawałoby się, że są to cuda, ale jednak jest to dziś możliwe dzięki zdumiewającemu wynalazkowi Profesora Stejska z Uniwersytetu Wiedeńskiego. Zmarszczki tworzą się, gdy z wiekiem komórki skóry tracą pewne żywotne odżywcze składniki. Mogą one być obecnie przywrócone skórze. Prof. Stejska wydobyl z cennej odżywkę komórek ze starannie wybranych młodych zwierząt. Zwie się ona Bioceal i jest obecnie zawarta w odżywym Kremie Tokalon koloru różowego, preparowanym według oryginalnego francuskiego przepisu znakomitego paryskiego Kremu Tokalon. Przez stosowanie go skóra jest odmłodzona, linie i zmarszczki szybko znikają. Kobiety 50-cioletnie mogą z łatwością w ciągu



kilku tygodni osiągnąć wygląd o 10 lat młodszy. Kremu zaś Tokalon koloru białego (nie tłusty) należy używać w ciągu dnia. Rozpuszcza wargi; ściąga rozszerzone pory; czyni z najbardziej szorstkiej i ciemnej skóry — białą, gładką i delikatną. Szczegółowy wynik gwarantowany, lub zwrot pieniędzy.

GDYNIA

Pokój

umeblowany z wszelkimi wygodami w centrum miasta (Plac Kaszubski) od 1 września do wynajęcia. Zgłoszenia „Gazeta Morska Ilustr.", Gdynia. 5570M

2 pokoje

z kuchnią i łazienką od 1 października do wynajęcia. Gdynia, Kamienna Góra, willa „Radwid“ 5615Mk

ELEWACJA

Gdynia, Morska nr. 49
Telefon 22-73
Marmur, granit, lastryca, szlachetne tynki, własnej fabrykacji
Stropnie — Marmurek do lastryki — Xylolit. 2143
Ceny niższe o 30%.

Technicy

budowlani z praktyką co najmniej 5 lat potrzebni. Zgłoszenia: Towarzystwo Budowy Osiedli, Gdynia, Aleje Marsz. Piłsudskiego 5. 5566M

Kefir

warszawski, kuracyjny do nabycia w Gdyni u nast. firm: Balta, Cukiernia Fangrata i Węta, Mleczarnia Wiczorkiewiczowa (obok szpitala). 5519Mk

Wytwórnia MEBLI

STEFAN GABAŁA
Gdynia, ul. Świętojańska 73. Sypialki, jadalni, gabinety męskie, kuchnie oraz wszelkie meble wysielane własnego wyrobu. Ceny przystępne. Wykonanie solidne. Proszę zwrócić uwagę na nr. domu. 5616M

Sprzedam

w dobrym stanie, używaną bryczkę. Winielski, Gdynia—Grabówek, ul. Kalkszajnow 22. 5585Mk

Firma maklerska w Gdyni

poszukuje ekspedjenta
Znajomość angielskiego i niemieckiego. Oferty do „Gazety Morskiej Ilustr.", Gdynia pod nr. 918

Jesteś plajte? (niewypłacalny) zwróć się do nas:

skuteczniamy: ugody pomiędzy wierzycielami i dłużnikami, sanacje przedsiębiorstw. Finansowanie.

Najstarszy dom powierniczy w kraju

„METROPOLIS“ 5612Mk
Kraków, ul. św. Jana 18.

Stała reprezentacja w Gdyni.
Dyskretna. — Zaufanie. — Dużo podziękowań.

Km. 721/36 i 848/36. 5589

PRZETARG PRZYMUSOWY.

Dnia 2 września 1936 r. o godz. 9.30 sprzedawać będą w Tczewie przy ul. Mickiewicza nr. 4: kredens dębowy i bufet dębowy wysoki, oszacowane na łączną sumę 150.— zł. Tczew, dnia 28 sierpnia 1936 r.

(—) Wł. Szweiniński,
Komornik Sądu Grodzkiego Rew. II.

Sygnatura: 1678/34. 5596

OBWIESZCZENIE O LICYTACJI NIERUCHOMOŚCI.

Komornik Sądu Grodzkiego w Starogardzie rewiru I. Stanisław Bartkowiak, mający kancelarię w Starogardzie ul. Skarszewska Nr. 25, na podstawie art. 676 i 679 k. p. c. podaje do publicznej wiadomości, że dnia 7 października 1936 r. o godz. 10 w Sądzie Grodzkim w Starogardzie pokój nr. 16, odbędzie się sprzedaż w drodze publicznego przetargu należącej do dłużnika Franciszka Libiszewskiego i tow. w Skórczu, nieruchomości: Skórcz wykaz liczb 378, która składa się z domu mieszkalnego z podwórkiem, z chlewem i warsztatu stolarskiego, położonej w Skórczu pow. Starogard, a zapisanej w księdze wieczystej na rzecz małoletn. Zofii Czesława i Kazimierza, rodzeństwa Libiszewskich w Skórczu pow. Starogard.

Nieruchomość ma urzędzoną księgę hipoteczną, która znajduje się w Wydziale Hipotecznym Sądu Grodzkiego w Starogardzie.

Nieruchomość oszacowana została na sumę zł. 6.780.—, cena zaś wywołania wynosi zł. 5085.—.

Przystępujący do przetargu obowiązany jest złożyć rekojmnię w wysokości zł. 678.—.

Rekojmnię należy złożyć w gotówkę albo w takich papierach wartościowych bądź książeczkach wkładowych instytucji, w których wolno umieszczać fundusze małoletnich. Papiery wartościowe przyjęte będą w wartości trzech czwartych części ceny giełdowej.

Przy licytacji będą zachowane ustawowe warunki licytacyjne, o ile dodatkowym publicznym obwieszczeniem nie będą podane do wiadomości warunki odmienne.

Prawa osób trzecich nie będą przeszkodą do licytacji i przysądzenia własności na rzecz nabywcy bez zastrzeżeń, jeżeli osoby te przed rozpoczęciem przetargu nie złożą dowodu, że wniosły powództwo o zwolnienie nieruchomości lub jej części od egzekucji i że uzyskały postanowienie właściwego sądu nakazujące zawieszenie egzekucji.

W ciągu ostatnich dwóch tygodni przed licytacją wolno oglądać nieruchomość w dni powszednie od godziny 8-mej do 18-tej, akta zaś postępowania egzekucyjnego można przeglądać w Sądzie Grodzkim w Starogardzie, ul. Kościuszki Nr. 30, sala Nr. 28.

Przystępujący do przetargu winien złożyć zaświadczenie właściwej władzy na nabycie nieruchomości.

Starogard, dnia 26 sierpnia 1936 r.
(—) Bartkowiak,
Komornik.

Artykuły szkolne

wszelkie papiery
i przybory biurowe
poleca w wielkim wyborze i korzystnie

Hurtownia Kazimierz Bartel
Bydgoszcz ulica Sniadeckich 38 Telefon 3634

BIEGŁA NIEMIECKO-POLSKA korespondentka

z praktyczną znajomością niemieckiej stenografii i pisania na maszynie, znajomością rachunkowości i księgowości do samodzielnej pracy potrzebna do natychmiastowego objęcia stanowiska w Gdyni.

Pilne podania w języku niemieckim, wraz z odpowiednimi świadectwami, prosimy złożyć pod adresem: Skrzynka pocztowa 113 w Gdyni.

Zlecenie Nr. 772/IX. 5595

SPRZEDAŻ Z LICYTACJĄ

W dniu 17. września 1936 r. o godz. 11-ej odbędzie się w Parku Taborowym (vis-à-vis dworca Toruń-Miasto) sprzedaż z licytacji publicznej, mało używanych bryczek, powozów i uprząży wyjazdowych.

Szef Taborów O. K. VIII.
(—) Skoczylas,
Major.

PRZETARG PRZYMUSOWY.

W środę, dnia 2 września br. o godz. 10-ej sprzedawać będzie w drodze przetargu przymusowego za gotówkę najwięcej dającym w Grudziądzu, Wybickiego 42:

jedno pianino (firmy Neudorf), bufet i kredens i 1 biurko, oszacowane na ogólną kwotę 1,100 zł.;

o godz. 11-ej przy ul. Groblowej 27/29: 10 tuz. mydła „Elida“, 10 tuz. mydła „Puls“, 350 skórek zamiszowych, w tem 200 dużych, oszacowanych na ogólną kwotę 1,550 zł. 5605

(—) Maćkowiak,

Komornik Sądu Grodzkiego Rewiru IV.

Zarząd Miejski w Grudziądzu

poszukuje kilka mieszkań

jednopokojowych. Zgłoszenia przyjmuje Wydz. IV. Pracy i Opieki Społecznej, Ratusz, pokój Nr. 7.

Sygnatura: Km. III. 1187/36. 5604

OBWIESZCZENIE

O LICYTACJI RUCHOMOŚCI

Komornik Sądu Grodzkiego w Grudziądzu III rewiru, Wojciech Janowski, mający kancelarię w Grudziądzu ul. Legionów Nr. 15, na podstawie art. 602 k. p. c. podaje do publicznej wiadomości, że dnia 4 września 1936 r. o godz. 10-ej w Grudziądzu ul. Książęca Nr. 1 odbędzie się 1-sza licytacja ruchomości, należącej do Bolesława Psujki, składającej się z 1 bufetu dębowego, 1 pomocnika dębowego, 1 stołu rozsuwanego dębowego, 6 krzesel dębowych wybitych skóra, 1 radio-odbiornika 3-lampowego z akumulatorem, 1 maszyny do szycia „America“, 1 umywalni z lustrem i płytą marmurową, oszacowanych na łączną sumę zł. 930.

Ruchomość można oglądać w dniu licytacji w miejscu i czasie wyżej oznaczonym.

Grudziądz, dnia 31 sierpnia 1936 r.

(—) W. Janowski,
Komornik.

GDANSK

Sopoty

Polski Pensjonat „Wanda“, bezpośrednio nad morzem, Ernststrasse 7, tel. 511-15. Pokoje umeblowane z pościelą, ogrzewaniem, bieżącą wodą. Pojedyncze od 30 zł. miesięcznie, dwuosobowe od 45 zł. Na dnie od 3 zł. Informacje na miejscu. Pierwszeństwo urzędnikom poważnych instytucji. 5313

Deski pokładowe

z drzewa pichtypine i teakowego, dyle sosnowe i lodzie ratunkowe sprzedaje

Stocznia Gdańska,
Gdańsk. Biuro Sprzedaży
5466G

GRUDZIĄDZ

Kreślarz

budowlany lub młody technik budowlany, znajomość języka polskiego i niemieckiego otrzyma od zaraz posadę. Zgłoszenia z podaniem wynagrodzenia i świadectwami kierować do Administracji „Dnia Grudziądzkiego Ilustr.“ 5555G

Żeńska Szkoła Zawodowa i Gospodarcza Grudziądz

ul. Curie-Skłodowskiej 19, przyjmuje wpisy uczennic do rocznej

Szkoły Gospodarczej i trzyletniej

Szkoły Zawodowej krawiecko-hiellżniarskiej

i na kursy półroczne gospodarcze. Informacje i zapisy w kancelarii w godz. od 10—12. 5573G

Artykuły Szkolne

poleca po cenach konkurencyjnych dla szkół i sklepików 5456

M. Matuszkiewicz

Toruń, Król. Jadwigi 5, telefon 13-35.

TORUN

Prędko dobrze zjesz wypijesz

w Probierni
JAN GRELEWICZ
Toruń, Rynek Staromiejski.
Kredyt na asygnaty.

Dom dochod.

3 piętra, 2 składy, 9600 zł. dochodu roczn., punkt do bry, cena 60.000, wpłata według umowy. Na odpowiedź znaczek. Oferty do „Dnia Pom.“ pod 5129C.

Dom

z 3-ma składami 4 piętra, dochód roczny 6 600 zł. Cena 56.000 zł. wpłata podług umowy. Znaczek na odpowiedź. Oferty „Dzień Pomorza“ 5261C

Dom

z ogrodem owocowym, ca. 1 morg., dochód roczny 2.280 zł. sprzedaż za 9.500 i przejęcie 3.500 zł. długu, na 3 lata 4%. Znaczek na odpowiedź. Oferty „Dzień Pomorza“ 5129C.

Dom doch.

4 piętra, 2 składy, w najlepszym stanie i komf., 8.000 zł. rocznego dochodu, cena 63.000, wpłata 25.000, Znaczek na odpow. Oferty „Dzień Pom.“ pod 5129C.

Okazja willa

20 pokoi z ogrodem, nadzwyczaj dobra budowa, komf., dochód roczny 4920, cena 38.000 zł, wpłata według umowy. Znaczek na odpowiedź. Oferty „Dzień Pomorza“ pod 5129C.

2 składy

do wynajęcia, nowy dom, narożnik Matejki—Krasinowskiego, tel. 1710. Toruń. 5428Ck

Zamiana

wielki dom dochodowy, 5 składów w dobrym stanie, dobry punkt handlowy, dochód roczny 13.500, bez długu, zamiana na majątek ziemski, przyjmując dług amortyzacyjny. Znaczek na odpowiedź. Oferty „Dzień Pomorza“ pod 5129C.

Dom

pruski mur 2-piętrowy z oficyną i ogródkiem, cena 25.000, wpłata 20.000. Wiadomość w filji „Dnia Pomorza“, Toruń, Szeroka 42, I. piętro. 5211

Dom

masywny 3 piętrowy z oficyną, 10 mieszkań, 3 garaże, cena 70.000 zł. Wiadomość: filja „Dnia Pomorza“, Szeroka 42 I. piętro. 5209

Skład

porcelany: naczyń kuchennych, dobrze zaprowadzony, prima punkt handlowy w Toruniu. Cena 12.000 zł. Odpow. na pism. za załącz. znaczką. Oferty do Adm. „Dnia Pomorza“ pod nr. 5116 Ck.

Dom

dochodowy ze składem, 4 piętra, masywny, dobra budowa, dochód roczny 5.500 zł. Cena 43.000 zł, wpłata 36.000 zł, reszta hipoteka 7.000 zł. Znaczek na odpowiedź. Oferty „Dzień Pomorza“ 5265C.

DROBNE OGŁOSZENIA

Na Nowy Rok szkolny
polecam swój bogato zaopatrzoney sklep we wszelkie przybory szkolne **Tel. 1281**

Nowość! bruliony w oprawie z prawdziwego preszpanu w 5-ciu kolorach — eleganckie — trwałe

A. Marasiński — Toruń
Plac św. Katarzyny 1
(naprzeciw kościoła garnizonowego) 5501

Wielki wybór piór wiecznych szkolnych
Kalendarze studenckie gratis.

TORUŃ
SPRZEDAŻ

Okazja
Nowy dom IV. ptr. sprzedam komfort, skład, ogród. Cena 52.000 wplata 35 — 40.000 amortyzacja. Zgłoszenia Toruń, Wielkie Garbary 21, I. ptr. 5601Ck

Spróbować
smaczy pić tylko wyprobowane mieszanki kawy dziennie 2X palone, herbatę rosyjską. Araczewski, Toruń, Kredyt asygnaty. 5609Ck

RANCE
fartuchy, szkolne, berety, poczoszki, teczki, na rok szkolny poleca najtaniej

Czesław Deutsch, Toruń
ul. Katarzyny 12 ul. Kościuszki 9 5545

Farby
pokosty, lakiery, pendzle oraz tapety w wielkim wyborze poleca tanio Drogerja **Gaidyński,** Toruń, Szeroka 9. 5408C

Masywny
dom 2-piętrowy, z dużym ogrodem i wolnym placem budowlanym. Cena 25.000 i przejęcie hipoteki. Wiadomość w filii „Dnia Pomorza”, Szeroka 42 I. ptr. 5213

Korzystnie
willa I-piętrowa, masywna z ogrodem, wolna od podatku, na Bydgoszcz. Wiadomość w filii „Dnia Pomorza” Szeroka nr. 42, I ptr. 5215

MEBLE
solidne po cenach przystępnych tylko w firmie

GOECKI, Toruń
Żeglarska 27, telef. 1251. 687

Dom
nowy ze składem 3 piętra na Bydgoszcz 8 mieszkań 2, 3, 4 pokojowych z wygodami dochód roczny 8.160 zł. 15 lat wolny od podatku. Cena 65.000 zł. wplata 30.000 zł. dług b. gospodarza 15.000 zł na 35 rat amortyzacji. Znaczek na odpowiedź. Oferty „Dzień Pomorza” 5263C

Dom
z dwoma składami z dochodem 16.800 zł rocznie, sprzedam za cenę 120.000 zł, wplata 75.000 zł, reszta długoterminowa hipoteka. Na odpowiedź znaczek. Oferty „Dzień Pomorza” 5266C.

Wszyscy wiedzą, że **MEBLE** wszelkiego rodzaju najtaniej kupujesz w firmie **B. Władczak** Toruń, Prosta 5. 3862 C

Dom
nowy 4 piętrowy, 2 składy bez opłaty stempłowej 15 lat wolny od podatków dochód roczny 5.600 zł. cena 52.000 zł. wplata 44.000 zł. do umowy dług 8.000 zł. b. gospodarza 4 1/4 % amortyzacji. Znaczek na odpowiedź. Oferty „Dzień Pomorza” 5264C

Dom
nowy budowany na Bydgoszcz z ogrodem. 410 mieszkaniowy 3 i 4 pokojowy z wygodami, dochód roczny 3.120 zł, bez długu, cena 32.000 zł. Wplata po dług umowy. Na odpowiedź znaczek. — Oferty „Dzień Pomorza” 5270C.

Teczki
Tornistry Piórniki Torebki do śniadań poleca najtaniej **Wegner NAST.** Królowej Jadwigi 20. 5400Ck

Skład
papieru i galanterji 30 lat prosperujący. Cena około 4.000 zł. Oferty do Adm. „Dnia Pomorza” pod nr. 5116 Ck.

Bar
i butelkownia sprzedaż, główna ulica z powodu choroby sprzedam. Cena 7.500 zł. Odpow. na pism. za załącz. znaczką. Oferty do Adm. „Dnia Pomorza” pod nr. 5116 Ck.

Dom
nowy budowany, kryty papa, niezadużony, korzystnie. cena 17.000. Wiadom. w filii „Dnia Pomorza”, Szeroka 42 I. p. 5210

Dom
na czysto z dochodem rocznym 13.000 zł, z wszelkimi wygodami, cena 110.000 zł, wplata 85.000, reszta amortyzacja na 45 lat. Znaczek na odpowiedź. Oferty „Dzień Pom.” pod 5129C.

Dom
nowy budowany ze składem 3 piętrowy. 9 mieszkań 3 i 4 pokojowych z łazienkami, wolny od podatku z ogrodem roczny dochód 7.800 zł. na czysto. Cena 70.000 zł. wplata 60.000 zł. dług 10.000 zł. b. gospodarza amortyzacja. Znaczek na odpowiedź. Oferty „Dzień Pomorza” 5262C

Dom
handlowy, prima punkt, dochód roczny 12.000 zł. Cena 90.000 zł, dług 20.000 zł reszta wypłata. Na odpowiedź znaczek. — Oferty „Dzień Pomorza” 5268C.

Tynki szlachetne stopnie i posadzki lastricowe (sztuczny marmur) po cenach niższych wykonuje **F-a M. Czubek i Ska** Hurt. Mater. Budowlanych Piernikarska 3/7 tel. 1643. 5187

ARTYKUŁY kanalizacyjne i sanitarne **Urządzenia kąpielowe** poleca tanio **P. Tarrey, Toruń** Tel. 2093, St. Rynek 23. 5362

Dom
nowy 2 piętrowy, 3 mieszkania z wygodami na Bydgoszcz, dochód roczny 21.000 zł. bez podatku, wplata 16.000 zł. Cena 21.000 zł. Dług 5000 zł. Bank Gosp. Amortyzacja. Znaczek na odpowiedź. Oferty do „Dnia Pomorza”. 5345

Dom
z dwoma składami i ogrodem, dobry punkt handlowy bez długu. Cena 14.000 zł. Dom masywny w dobrym stanie. Znaczek na odpowiedź. — Oferty „Dzień Pomorza” 5267C.

Chłopców uczciwych do sprzedaży ulicznej poszukuje „DZIEŃ POMORZA” Pożądane referencje rodziców. Zgłoszenia w godz. od 9-tej do 12-tej i od 5-tej do 6-tej popł. w Filii „Dnia Pomorza” Toruń, ul. Szeroka 42, I. ptr.

Dom
duży ze składami w Toruniu, dochód roczny 27.000 zł. Mieszkania i składy z wszelkimi wygodami. Cena 240.000 zł. Wplata 140.000 zł. Znaczek na odpowiedź. Oferty do „Dnia Pomorza”. 5346

TAPETY **Franaszka** w najnowszych deseniach **DROGERJA „UNIVERSAL”** Toruń, Szeroka 17. 1225C

Dom
z ogrodem na przedmieściu nowo budowany, 7 mieszkań 2 i 3 pokojowych z wygodami, dochód roczny 5.160 zł. Cena 45.000 zł. Wplata 35.000 zł, dług 10.000 zł b. gospodarza. Na odpowiedź znaczek. Oferty „Dzień Pomorza” 5271C.

Dom
I-piętrowy, oficyna parterowa oraz plac budowlany, 5 mieszkań, urządzenie gospodarcze i ogród. Cena domu bez placu 11.000 zł, razem cena 15.000 zł. Wszystko gotówka. Wiadomość w filii „Dnia Pomorza”. 5402C

MIESZKANIA WOLNE
Mieszkanie 5-pokojowe z przynależnościami, I ptr., na Bydgoszcz przedm. Wiadomość w filii „Dnia Pomorza” Toruń, ul. Szeroka. 5401C

Mieszkanie 6-pokojowe z przynależnościami, parterowe, na Bydgoszcz, centralne ogrzewanie. Wiadomość w filii „Dnia Pomorza”. Szeroka 42, I. ptr. 5403C

Mieszkanie pokój z kuchnią dla bezdzietnego małżeństwa. Wiadomość w filii „Dnia Pomorza”. 5405C

Mieszkanie 3-pokojowe z kuchnią, łazienką, elektrycznością i gazem, III ptr. na Bydgoszcz przedm. Wiadomość w filii „Dnia Pomorza”. 5436C

Mieszkanie 4-pokojowe z kuchnią, łazienką, elektrycznością, gazem, z 2 balkonami. III. p. do wynajęcia od 1. IX. Adres wskaże filia „Dnia Pomorza”, ul. Szeroka 42. 5207

Dom
1/2 domu 3 mieszkaniowego na Bydgoszcz Przedmieściu, ogród owocowy. Sprzedam za cenę 6.000 zł gotówką. Wiadomość w filii „Dzień Pomorza”. 5349

Dom
jedno piętrowy murowany, 3 mieszkaniowy, budynki gospodarcze, elektryczność, ogród 1200 m². Dom nowy wolny od podatku do 1948 r. Cena 15.000 zł gotówką. Wiadomość w filii „Dzień Pomorza”. 5500

Dom
rodzaj willi z ładnym owocowym ogrodem razem 3 mieszkania wolne. 3 pokoje z łazienkami i kuchnią. Cena 13.000 zł., wplata 10.000 zł. Znaczek na odpowiedź. Oferty do „Dnia Pomorza”. 5344

Dom
w dobrym punkcie handlowym w Toruniu, z wolnym składem i 5 pokojowym mieszkaniem z łazienką. Cena 33.000 zł. bez długu. Znaczek na odpowiedź. Oferty do „Dnia Pomorza”. 5343

Skład
kolonialny i delikatesów najlepszy punkt Torunia. Cena około 15.000 zł. Odpowiedź pism. za załączeniem znaczką. Oferty do Adm. „Dnia Pomorza” pod nr. 5116 Ck.

2 domy
jednopiętrowe, z dużym ogrodem, cena 60.000, wplata 45.000. Wiadomość w filii „Dnia Pomorza”. Szeroka 42. 5212

3 parcele
budowlane, m. 400, 500 i 600. Wiadomość w filii „Dnia Pomorza”. Toruń, Szeroka 42, I ptr. 5214C

Mieszkanie 6-pokojowe z przynależnościami, parterowe, na Bydgoszcz, centralne ogrzewanie. Wiadomość w filii „Dnia Pomorza”. Szeroka 42, I. ptr. 5403C

Mieszkanie 3-pokojowe z kuchnią, łazienką, elektrycznością i gazem, III ptr. na Bydgoszcz przedm. Wiadomość w filii „Dnia Pomorza”. 5436C

Mieszkanie 4-pokojowe z kuchnią, łazienką, elektrycznością, gazem, z 2 balkonami. III. p. do wynajęcia od 1. IX. Adres wskaże filia „Dnia Pomorza”, ul. Szeroka 42. 5207

Mieszkanie 5, 6 i 3 pokojowe na 2-gim piętrze w centrum miasta do wdzierzawienia. Oferty do Adm. „Dnia Pomorza”, pod nr. 5116 Ck.

Mieszkanie 2-pokojowe z kuchnią, parterowe na Bydgoszcz przedm. Czysn za 2 lata zgóry. Wiadomość w filii „Dnia Pomorza”. 5404C

Mieszkanie 6-pokojowe z kuchnią, łazienką, elektrycznością i gazem II. p. do wynajęcia. Adres wskaże filia „Dzień Pomorza”, ul. Szeroka 42 I. p. 5201

3-pokojowe mieszkanie z kuchnią, łazienką, elektrycznością i gazem, III. p. do wynajęcia. Adres wskaże filia „Dnia Pomorza”, ul. Szeroka 42. 5199

Mieszkanie 5-pokojowe z kuchnią, elektrycznością i gazem do wynajęcia. Adres w „Dniu Pomorza” ul. Szeroka 42 I. p. 5195

3-pokojowe komfortowo urządzone, słoneczne z balkonem, nowy dom, Toruń, Matejki 21, telefon 1710. 5428Ck

SZKOLNE PRZYBORY
ZESZYTY BRULIONY BLOKI TECZKI i wszelkie inne przybory poleca najtaniej **I. WŁOCH, TORUŃ,** PRZEDZAMCZE 15 [5502] TELEFON 17-26

POKOJE WOLNE
Pokój umeblowany od zaraz do wynajęcia. Toruń, ul. Słowackiego 79, m. 4 (5594Ck)

Pokój umeblowany, z osobnym wejściem dla pana do wynajęcia, Toruń, Rabińska 7, m. 5. 5610Ck

Pokój ładnie umeblowany z wszelkimi wygodami, słoneczny do wynajęcia. Toruń, Mickiewicza 50 m. 11. 5039C

Pokój umeblow. dla 2 uczeni szkolnych, z całkowitem utrzymaniem od zaraz. Wiadomość w filii „Dnia Pomorza”. 5440C

Pokój umeblowany, frontowy, słoneczny. Wiadomość w filii „Dnia Pomorza”. 5438C

Pokój umeblowany z osobnym wejściem. Wiadomość w filii „Dnia Pomorza”. 5439C

STANCJE
Dobra stancja dla 2 gimnazjastów. Włoch, skład przyborów szkolnych, Toruń, Przedzamecze. 5596Ck

Stancja dla uczennic, dobre wyżywienie, opieka, fortepian, ogród, tan'co. Adres wskaże „Dzień Pomorza” Toruń. 5600Ck

Przyjme na stancję uczennicę lub ucznia. Wiadomość Toruń, Konopnickiej 19a, m. 3. 5611Ck

Stancja dla uczennic, dobra opieka. Ziółkowska, Toruń, Słowackiego 19/21 m. 7. (5498)

Stancja dla uczniów wzgl. uczennic, dobra opieka z całkowitem utrzymaniem. **Witka,** Toruń, ul. Słowackiego 55. (5497)

Dla uczennic stancja z dobrą opieką, Wockiewicza, Toruń, Mickiewicza 87. (5496)

POSADY WOLNE
Bufetowa potrzebna od zaraz. Kaucja wymagana. Adres wskaże filia „Dnia Pomorza” ul. Szeroka 42, I ptr 5151C

Gospodynie z umiejętnością gotowania i do wszelkich prac domow. potrzebne od zaraz. Świadectwa wymagane. Adres wskaże filia „Dnia Pomorza” ul. Szeroka 42, I ptr. 5152 C

POSAD POSZUKUJĄ
Służąca z 6-let. świadectw. poszukuje posług. Kilka godzin lub cały dzień. Wiadomość proszę skierować Bydgoska 48 II. p. w podwórzu. 5598C

LEKCJE
Szkoła tańców Janiny Werny, wycza szybko tańczyć. Ostatnie nowości na rok 36/37. Kurs rozpoczynam 2 września. Toruń, Stary Rynek 16. (5486)

NA PLAŻY.
— Czy nie poznajesz pana Heljordora, któregoś poznały podczas ostatniego karnawału na balu?



OGŁOSZENIA:
wielki milimetrówy na stronie I-hamowej 0,20 zł
w tabelce na pierwszej stronie 1,00 zł
w tabelce na drugiej i trzeciej stronie 0,30 zł
w tabelce na dalszych stronach 0,50 zł
Dodatkowo za słowo 15 gr. Pierwsze słowo i wyrazy tłustym drukiem liczymy podwójnie.
Na ogłoszenia sądowe i urzędowe w drobnym składzie 25 proc. dodatk.
Dla poszukujących pracy i nektrologi 25 proc. zniżki.
Kampaniaty 50 gr za wiersz.
Za ogłoszenia skomplikowane i z zastrzeż. miejsca 20 procent nadwyżki. W W. M. Gdańsku cennik ogłoszeniowy jest identyczny z cennikiem dla Polski, z tem jednak, że rachunki mogą być regulowane w guldenach gdańskich na podstawie notowań Giełdy Gdańskiej z dnia poprzedzającego dzień wplaty.

Redaktor odpowiedzialny za sprawę W. M. Gdańska: Wilhelm Grimsma, Gdańsk, Kassubischer Markt 21, I. p. — Redaktor odpowiedzialny na Bydgoszcz: Wacław Górnicki, Bydgoszcz, ul. Marsa Focha 12. — redaktor odpowiesz. na Gdynię: Wiktor Mielnikow, Gdynia, ul. Min. Kwiatkowskiego, gmach „Pagedu”. — Redaktor odpowiedzialny na Grudziąd: Wacław Gańca, Grudziądz, Plac 23 Stycznia 10, I. — Redaktor odpowiedzialny na Tezew: Leon Formański, Tezew, Kościuszki nr. 1.
Wydawca: Spółdzielnia Wydawnicza „Gryf” z odpow. udziałami w Toruniu. Za ogłoszenia odpowiada Administracja.

ABONAMENT MIESIĘCZNY WYNOŚI:
W ekspedycji miejscowych agencji 2,00 zł
Z odnośnikiem do domu 2,20 zł
Przez pocztę z odnośnikiem do domu 2,40 zł
Pod opaską 4,50 zł
W Gdańsku przez pocztę 2,32 gd; przez gońca 2,00 gd
W Gdańsku z odbieraniem w administracji wprost 1,75 gd
Zagranicą 4,00 zł
W razie wypadków spowodowanych siłą wyższą (np. przeskody w zakładzie, strajki) Administracja nie odpowiada za niedostarczenie pisma.

Redaktor odpowiedzialny:
Wacław Wytka, Toruń, ul. Mickiewicza 41.

UWAGI:
Ogłoszenia drobne przyjmujemy wyłącznie za gotówką. Najmniejsze ogłoszenie drobne liczymy na 10 słów. Ogłoszenia drobne przyjmujemy jedynie do 50 słów, powyżej — bezcenne według rozmiaru. Zastrzeżeń miejsca dla ogłoszeń drobnych nie przyjmujemy, dla innych tylko wówczas, gdy za takie zastrzeżenie zostanie zapłaconą przewidziana w cenniku 20 proc. nadwyżka. Omyłki, które zasadniczo nie zmieniają treści ogłoszenia, nie upoważniają do żądania zwrotu gotówki, ani też nie zobowiązują Administracji do bezpłatnego powtórzenia ogłoszenia. Uzasadnione reklamacje będą uwzględniane i zostaną wniesione do dni 8-miu od daty ukazania się ogłoszenia, lub od daty otrzymania rachunku. Przy sądowem śledztwie należność rabat spada. Za terminowy druk i przepisane miejsce ogłoszenia Administracja nie odpowiada.

Członkami Pomorskiej Drukarni Rolniczej S. A. w Toruniu.